

○ คำพิพากษา
(อุทธรณ์)

(ต. ๒๒.๑)

คดีหมายเลขดำที่ อ. ๖๐๗/๒๕๖๑
คดีหมายเลขแดงที่ อ. ๗๗๙/๒๕๖๕

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ศาลปกครองสูงสุด

วันที่ ๘ เดือน กันยายน พุทธศักราช ๒๕๖๕

ระหว่าง	{	ห้างหุ้นส่วนจำกัด สมโชคก่อสร้าง ที่ ๑	ผู้ฟ้องคดี
		นายวิเศษ ป้องเทพ ที่ ๒	
		ธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) ที่ ๓	
		เทศบาลตำบลสว่างแดนดิน	ผู้ถูกฟ้องคดี

เรื่อง คดีพิพาทเกี่ยวกับสัญญาทางปกครอง

ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ฟ้องคดีที่ ๒ ยื่นอุทธรณ์คำพิพากษาศาลปกครองอุตรธานี
คดีหมายเลขดำที่ ๙๑/๒๕๕๘ หมายเลขแดงที่ ๑๓๒/๒๕๖๑

คดีนี้ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ฟ้องว่า ผู้ถูกฟ้องคดีได้ทำสัญญาว่าจ้างผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ก่อสร้าง
ตลาดชุมชนเทศบาลตำบลสว่างแดนดิน ตามสัญญาจ้างเลขที่ ๓/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๒๑ พฤษภาคม
๒๕๕๕ วงเงินค่าจ้าง ๒๓,๗๘๕,๐๐๐ บาท โดยให้ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ เริ่มทำงานภายในวันที่ ๒๒
พฤษภาคม ๒๕๕๕ และให้แล้วเสร็จบริบูรณ์ภายในวันที่ ๑๖ พฤษภาคม ๒๕๕๖ รวมระยะเวลา
ในการก่อสร้างทั้งสิ้น ๓๖๐ วัน แบ่งการส่งมอบงานและการจ่ายค่าจ้างออกเป็น ๘ งวด ดังนี้
งวดที่ ๑ จำนวน ๒,๖๘๗,๗๐๕ บาท เบิกจ่ายเมื่อปฏิบัติงานวางผัง ถมดิน ก่อสร้างงานกำแพง
กันดินแล้วเสร็จ ก่อสร้างงานโครงสร้างอาคารตลาดได้ร้อยละ ๒๐ มีกำหนดระยะเวลาในการ
ก่อสร้าง ๔๕ วัน งวดที่ ๒ จำนวน ๒,๗๙๒,๓๕๙ บาท เบิกจ่ายเมื่อปฏิบัติงานก่อสร้างงาน
โครงสร้างอาคารตลาดแล้วเสร็จ ก่อสร้างงานโครงสร้างหลังคาเหล็กอาคารตลาดได้ร้อยละ ๕๗

/มีกำหนด...

มีกำหนดระยะเวลาในการก่อสร้าง ๔๕ วัน งวดที่ ๓ จำนวน ๒,๘๘๙,๘๗๗.๕๐ บาท เบิกจ่ายเมื่อปฏิบัติงานก่อสร้างโครงหลังคาเหล็กอาคารตลาดแล้วเสร็จ ก่อสร้างงานวางระบายน้ำ MH๑ แล้วเสร็จ ก่อสร้างงานหลังคาได้ร้อยละ ๖๐ ก่อสร้างงานศูนย์อาคารได้ร้อยละ ๗๐ ก่อสร้างงานห้องขายสินค้าได้ร้อยละ ๒๐ มีกำหนดระยะเวลาในการก่อสร้าง ๔๖ วัน งวดที่ ๔ จำนวน ๒,๙๒๕,๕๕๕ บาท เบิกจ่ายเมื่อปฏิบัติงานก่อสร้างหลังคา งานฉาบปูน งานโครงแผงป้ายขายสินค้า งานระบบสุขาภิบาลและประปาอาคารตลาดแล้วเสร็จ ก่อสร้างงานศูนย์อาหารแล้วเสร็จ ก่อสร้างงานส่วนสำนักงานอาคารตลาดแล้วเสร็จ ก่อสร้างงานวางระบายน้ำ MH๒ แล้วเสร็จ ก่อสร้างงานห้องขายสินค้าได้ร้อยละ ๓๐ มีกำหนดระยะเวลาในการก่อสร้าง ๔๘ วัน งวดที่ ๕ จำนวน ๒,๙๘๒,๖๓๙ บาท เบิกจ่ายเมื่อปฏิบัติงานก่อสร้างผิวพื้นอาคารตลาดแล้วเสร็จ ก่อสร้างงานห้องขายสินค้าแล้วเสร็จ ก่อสร้างงานแผงล้างรวมแล้วเสร็จ มีกำหนดระยะเวลาในการก่อสร้าง ๔๖ วัน งวดที่ ๖ จำนวน ๓,๑๒๐,๕๙๒ บาท เบิกจ่ายเมื่อปฏิบัติงานก่อสร้างรั้วตลาดแนว ๑ แล้วเสร็จ ก่อสร้างงานระบบท่อระบายน้ำแล้วเสร็จ ก่อสร้างงานอาคารห้องน้ำตลาดได้ร้อยละ ๖๐ ก่อสร้างงานลานคอนกรีตและที่จอดรถได้ร้อยละ ๓๐ มีกำหนดระยะเวลาในการก่อสร้าง ๔๒ วัน งวดที่ ๗ จำนวน ๓,๑๓๙,๖๒๐ บาท เบิกจ่ายเมื่อปฏิบัติงานทาสีอาคารตลาดแล้วเสร็จ ก่อสร้างงานอาคารห้องน้ำตลาดแล้วเสร็จ ก่อสร้างงานลานคอนกรีตและที่จอดรถแล้วเสร็จ ก่อสร้างงานระบบไฟฟ้าอาคารได้ร้อยละ ๓๐ ก่อสร้างงานขยายเขตไฟฟ้าและติดตั้งหม้อแปลงไฟฟ้าแล้วเสร็จ มีกำหนดระยะเวลาในการก่อสร้าง ๔๓ วัน งวดที่ ๘ จำนวน ๓,๒๔๖,๖๕๒.๕๐ บาท เบิกจ่ายเมื่อปฏิบัติงานแล้วเสร็จบริบูรณ์ตามแบบรูป รายการละเอียดและข้อกำหนดตามสัญญาจ้างรวมทั้งทำความสะอาดสถานที่ก่อสร้างให้เรียบร้อยตามที่กำหนดไว้ในข้อ ๒๐ มีกำหนดระยะเวลาในการก่อสร้าง ๔๕ วัน ทั้งนี้ ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ สามารถส่งงานและขอเบิกจ่ายเงินงวดใดก่อนก็ได้ หากงานงวดดังกล่าวแล้วเสร็จก่อนและไม่มีผลกระทบต่อโครงสร้างความมั่นคงแข็งแรงหรือขั้นตอนการดำเนินการตามหลักวิชาช่าง ยกเว้นงวดสุดท้าย ซึ่งแต่ละงวดต้องให้คณะกรรมการตรวจการจ้างตรวจรับงานให้เรียบร้อยตามรายละเอียดที่ระบุไว้ในแต่ละงวด ถ้าผู้ฟ้องคดีที่ ๑ มิได้ลงมือทำงานภายในกำหนดเวลา หรือไม่สามารทำงานให้แล้วเสร็จตามกำหนดเวลา หรือมีเหตุให้เชื่อได้ว่าผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ไม่สามารถทำงานให้แล้วเสร็จภายในกำหนดเวลาหรือจะแล้วเสร็จล่าช้าเกินกว่ากำหนดเวลา หรือผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ทำผิดสัญญาข้อใดข้อหนึ่ง หรือตกเป็นผู้ล้มละลาย หรือเพิกเฉยไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของคณะกรรมการตรวจการจ้างหรือผู้ควบคุมงานหรือบริษัทที่ปรึกษา ซึ่งได้รับมอบอำนาจจากผู้ถูกฟ้องคดี ผู้ถูกฟ้องคดีมีสิทธิบอกเลิกสัญญาและมีสิทธิจ้างผู้รับจ้างรายใหม่ เข้าทำงานของผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ให้ลุ่ล่งไปด้วย ปราบกฏว่า ผู้ถูกฟ้องคดีได้เบิกจ่ายค่าจ้างงวดที่ ๑ ให้แก่ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ แล้วเป็นเงินจำนวน ๒,๖๘๗,๗๐๕ บาท ต่อมาเมื่อวันที่ ๓ เมษายน ๒๕๕๖ ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ได้ส่งมอบงานงวดที่ ๒ ถึงงวดที่ ๖ แต่ผู้ถูกฟ้องคดีตรวจรับและเบิกจ่ายค่าจ้าง

/เฉพาะงาน...

เฉพาะงานงวดที่ ๒ เป็นเงินจำนวน ๒,๗๙๒,๓๕๙ บาท และได้หักเงินค่าจ้างดังกล่าวบางส่วนไว้เป็นค่าปรับจำนวน ๓๔ วัน วันละ ๔๗,๕๗๐ บาท คิดเป็นเงินค่าปรับจำนวน ๑,๖๑๗,๓๘๐ บาท คงเหลือเงินค่าจ้างงวดที่ ๒ ที่ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ได้รับเพียงจำนวน ๑,๑๗๔,๙๗๙ บาท หลังจากนั้น วันที่ ๑๔ สิงหาคม ๒๕๕๖ ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ได้ส่งมอบงานงวดที่ ๓ ถึงงวดที่ ๖ ตามหนังสือที่ ๐๘๕๐/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๑๔ สิงหาคม ๒๕๕๖ แต่ผู้ถูกฟ้องคดีไม่ดำเนินการตรวจรับตามระเบียบทำให้ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ไม่สามารถเร่งรัดการทำงานให้แล้วเสร็จโดยเร็วได้ นอกจากนี้ การที่ผู้ถูกฟ้องคดีกำหนดค่าปรับในอัตราวันละ ๔๗,๕๗๐ บาท คิดเป็นร้อยละ ๐.๒๐ ของราคาจ้างนั้น เป็นการกำหนดค่าปรับในอัตราที่สูงเกินกว่าอัตราที่กำหนดไว้ในข้อ ๑๒๗ วรรคสอง ของระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการพัสดุของหน่วยบริหารราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งกำหนดว่า การจ้างที่ต้องการผลสำเร็จของงานพร้อมกันให้กำหนดค่าปรับรายวันเป็นอัตรายอดตัวไม่เกินร้อยละ ๐.๐๑-๐.๑๐ ของราคาจ้าง แต่จะต้องไม่ต่ำกว่าวันละ ๑๐๐ บาท ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีหนังสือ ลงวันที่ ๒ กันยายน ๒๕๕๖ ขอแก้ไขอัตราค่าปรับดังกล่าวแล้ว แต่ผู้ถูกฟ้องคดีเพิกเฉยและได้มีหนังสือแจ้งให้ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ เร่งรัดการก่อสร้างรวมทั้งให้ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ยินยอมเสียค่าปรับ ครั้นเมื่อผู้ฟ้องคดีที่ ๑ มีหนังสือทวงถาม ผู้ถูกฟ้องคดีกลับมีหนังสือที่ สน ๕๒๑๐๒/๑๐๒๓ ลงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๖ แจ้งบอกเลิกสัญญาจ้าง ทั้งที่ขณะนั้นงานก่อสร้างได้แล้วเสร็จไปแล้วประมาณร้อยละ ๙๓ ของงานทั้งหมด และผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ไม่ได้ทิ้งงานแม้จะได้รับผลกระทบจากภาวะการขาดแคลนแรงงานอันเนื่องมาจากการปรับค่าจ้างขั้นต่ำ ๓๐๐ บาท และจากการตรวจการจ้างที่ล่าช้าไม่เป็นไปตามเงื่อนไขหรือหลักเกณฑ์ที่กำหนดตามกฎหมายว่าด้วยการพัสดุ ทำให้ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ไม่ได้รับเงินค่าจ้างมาใช้เป็นทุนหมุนเวียนเป็นระยะเวลานาน ส่งผลให้การก่อสร้างไม่สามารถดำเนินการให้แล้วเสร็จตามกำหนดได้ ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ จึงยื่นอุทธรณ์ต่อผู้ถูกฟ้องคดี และต้องหยุดการก่อสร้างเป็นเวลา ๗๒ วัน ต่อมา ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ได้ส่งมอบงานงวดที่ ๓ ถึงงวดที่ ๖ เป็นครั้งที่ ๒ ผู้ถูกฟ้องคดีจึงได้มีหนังสือลงวันที่ ๑๖ มกราคม ๒๕๕๗ แจ้งผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ว่า งานที่ส่งมอบนั้นยังไม่แล้วเสร็จ หลังจากนั้น ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ได้ส่งมอบงานงวดที่ ๕ ถึงงวดที่ ๘ ครั้งที่ ๑ เมื่อวันที่ ๒๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๗ ปรากฏว่าผู้ถูกฟ้องคดีได้มีหนังสือแจ้งผลการส่งมอบงานเมื่อวันที่ ๒๐ พฤษภาคม ๒๕๕๗ ใช้เวลาในการตรวจงานจ้างไม่น้อยกว่า ๙๐ วัน ซึ่งไม่เป็นไปตามระเบียบว่าด้วยการพัสดุ นอกจากนี้ การแจ้งข้อบกพร่องต่างๆ ของงานเพื่อให้ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ แก้ไข ขาดความชัดเจน อย่างไรก็ตาม ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ได้ปฏิบัติตามข้อทักท้วงของผู้ถูกฟ้องคดีจนแล้วเสร็จ และส่งมอบงานงวดที่ ๕ ถึงงวดที่ ๘ ครั้งสุดท้าย เมื่อวันที่ ๑๗ เมษายน ๒๕๕๘ แต่ผู้ถูกฟ้องคดีกลับบอกเลิกสัญญาเมื่อวันที่ ๒๑ เมษายน ๒๕๕๘ พร้อมกับเรียกค่าปรับเป็นเวลา ๕๕๓ วัน คิดเป็นเงินจำนวน ๑๓,๑๕๓,๑๐๕ บาท โดยมีได้ทำการตรวจรับงานให้แล้วเสร็จเสียก่อนแต่อย่างใด นอกจากนี้ การที่ผู้ถูกฟ้องคดีให้ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ แก้ไขงานทุกครั้งที่ผู้ฟ้องคดีที่ ๑

/ส่งมอบงาน...

ส่งมอบงาน ทั้งที่ ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ได้แจ้งให้ผู้ควบคุมงานตรวจสอบก่อนเข้าทำการก่อสร้างทุกครั้ง ซึ่งหากการก่อสร้างไม่ถูกต้องตามแบบผู้ควบคุมงานก็ย่อมจะสามารถสั่งให้ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ หยุดการก่อสร้างไว้ก่อนได้นั้น เป็นพฤติการณ์ที่มุ่งจะประวิงเวลาโดยเจตนาให้ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ เสียค่าปรับมากที่สุด ดังนั้น ความล่าช้าในการก่อสร้างจึงหาได้เกิดจากความผิดของผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ไม่ หากแต่เกิดจากการกระทำดังกล่าวของผู้ถูกฟ้องคดี ผู้ฟ้องคดีจึงนำคดีมาฟ้องต่อศาลปกครองชั้นต้น ขอให้ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่งให้ผู้ถูกฟ้องคดีชำระค่าจ้างจำนวนทั้งสิ้น ๑๘,๓๐๔,๙๓๖ บาท พร้อมดอกเบี้ยร้อยละ ๑๕ ต่อปี นับแต่วันส่งมอบงานงวดสุดท้าย (๒๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘) จนถึงวันฟ้องคดีเป็นดอกเบี้ยจำนวน ๓,๔๓๒,๑๗๖ บาท และให้ชำระดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๑๕ ต่อปี ของต้นเงินจำนวน ๑๘,๓๐๔,๙๓๖ บาท นับถัดจากวันฟ้องจนกว่า จะชำระให้แก่ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ เสร็จสิ้น

ผู้ถูกฟ้องคดีให้การและฟ้องแย้งว่า ผู้ถูกฟ้องคดีได้ทำสัญญาว่าจ้างผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ทำการก่อสร้างตลาดชุมชนเทศบาลตำบลสว่างแดนดิน ตามโครงการก่อสร้างตลาดชุมชนเทศบาล ตำบลสว่างแดนดิน จำนวน ๑ แห่ง ตามสัญญาจ้าง เลขที่ ๓/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๒๑ พฤษภาคม ๒๕๕๕ พร้อมบันทึกข้อตกลงแนบท้ายสัญญาจ้าง ครั้งที่ ๑/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๒๗ กันยายน ๒๕๕๕ วงเงินค่าจ้าง ๒๓,๗๘๕,๐๐๐ บาท กำหนดแล้วเสร็จบริบูรณ์ภายใน ๓๖๐ วัน ตั้งแต่วันที่ ๒๒ พฤษภาคม ๒๕๕๕ ถึงวันที่ ๑๖ พฤษภาคม ๒๕๕๖ โดยแบ่งงานและการจ่ายค่าจ้างออกเป็น ๘ งวด คณะกรรมการตรวจการจ้างได้ตรวจรับงานงวดที่ ๑ เมื่อวันที่ ๒๔ กันยายน ๒๕๕๕ และตรวจรับงานงวดที่ ๒ เมื่อวันที่ ๑๙ มิถุนายน ๒๕๕๖ แต่ได้หักค่าจ้างบางส่วนไว้เป็นค่าปรับเป็นเวลา ๓๔ วัน คิดเป็นเงิน ๑,๖๑๗,๓๘๐ บาท คงเหลือเงินค่าจ้างงวดที่ ๑ และงวดที่ ๒ ที่ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ได้รับแล้วจำนวน ๑,๑๗๔,๙๗๙ บาท ส่วนงานงวดที่ ๓ ถึงงวดที่ ๘ นั้น ปรากฏว่า เมื่อวันที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๕๖ ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ได้ส่งมอบงานงวดที่ ๓ ถึงงวดที่ ๖ คณะกรรมการตรวจการจ้าง ได้ตรวจสอบแล้วเห็นว่างานก่อสร้างที่ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ส่งมอบนั้น ยังไม่ถูกต้องครบถ้วนตามแบบที่กำหนด ในสัญญาจึงมีมติไม่รับไว้ในราชการ และมีหนังสือ ลงวันที่ ๑๖ มกราคม ๒๕๕๗ แจ้งผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ให้ดำเนินการแก้ไข ต่อมา เมื่อวันที่ ๑๗ และวันที่ ๒๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๗ ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ได้ส่งมอบงานงวดที่ ๓ ถึงงวดที่ ๔ และงวดที่ ๕ ถึงงวดที่ ๖ ตามลำดับ คณะกรรมการตรวจการจ้าง ได้ตรวจสอบแล้วเสร็จโดยมีมติว่า งานก่อสร้างที่ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ส่งมอบนั้น ยังไม่ถูกต้องครบถ้วนตามแบบที่กำหนดในสัญญาตามรายงานตรวจการจ้างลงวันที่ ๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๗ ผู้ถูกฟ้องคดี จึงไม่รับไว้ในราชการและมีหนังสือลงวันที่ ๗ มีนาคม ๒๕๕๗ แจ้งผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ให้ดำเนินการแก้ไข จากนั้น ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ได้ส่งมอบงานงวดที่ ๗ และงวดที่ ๘ แต่คณะกรรมการตรวจการจ้างเห็นว่า งานก่อสร้างที่ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ส่งมอบนั้น ยังไม่เสร็จเรียบร้อยถูกต้องตามแบบที่กำหนดในสัญญา จึงมีมติไม่รับไว้ในราชการ และมีหนังสือ ลงวันที่ ๓๐ กรกฎาคม ๒๕๕๗ แจ้งผู้ฟ้องคดีที่ ๑

/ให้ดำเนินการ...

ให้ดำเนินการแก้ไข ซึ่งการแจ้งให้ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ดำเนินการแก้ไขงานในแต่ละครั้ง ผู้ถูกฟ้องคดีได้แจ้งอย่างละเอียดและชัดเจนทุกครั้ง ความล่าช้าของงานก่อสร้างจึงไม่ได้เกิดจากกระบวนการตรวจการจ้างของผู้ถูกฟ้องคดี หากแต่เกิดจากความล่าช้าในการก่อสร้างของผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ที่ไม่เข้าดำเนินการก่อสร้างเป็นระยะเวลาาน ทั้งที่ผู้ถูกฟ้องคดีได้มีหนังสือเร่งรัดงานหลายครั้ง โดยเฉพาะในการแจ้งเร่งรัดงานครั้งที่ ๔ ตามหนังสือลงวันที่ ๑๒ มีนาคม ๒๕๕๖ ปรากฏว่า การปฏิบัติงานของผู้ฟ้องคดีที่ ๑ มีผลการปฏิบัติงานรวมคำนวณถึงวันที่ ๔ มีนาคม ๒๕๕๖ เพียงร้อยละ ๓๕.๗๒ ช้ากว่าแผนถึงร้อยละ ๕๑.๑๗ และในการแจ้งเร่งรัดงานครั้งที่ ๕ ตามหนังสือลงวันที่ ๑๐ เมษายน ๒๕๕๖ ซึ่งเหลือเวลาการปฏิบัติงานอีกเพียง ๔๗ วัน ปรากฏว่าผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ดำเนินการก่อสร้างได้เพียงร้อยละ ๓๘.๔๗ เท่านั้น ช้ากว่าแผนถึงร้อยละ ๕๖.๔๕ และเมื่อครบกำหนดระยะเวลาปฏิบัติงานตามสัญญารวมทั้งระยะเวลาที่ได้รับการขยายให้ตามหนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ค่วนที่สุด ที่ นร ๐๕๐๖/ว ๒๐๘ ลงวันที่ ๒๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๖ เรื่อง การพิจารณาให้ความช่วยเหลือผู้ประกอบการก่อสร้างที่ได้รับผลกระทบจากการขาดแคลนแรงงาน อันเนื่องมาจากการปรับค่าจ้างขั้นต่ำ ๓๐๐ บาท อีก ๑๕๐ วัน คือ ตั้งแต่วันที่ ๑๗ พฤษภาคม ๒๕๕๖ ถึงวันที่ ๑๓ ตุลาคม ๒๕๕๖ ปรากฏว่า ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ยังคงไม่สามารถปฏิบัติงานให้แล้วเสร็จตามสัญญาได้ โดยมีผลงานเพียงร้อยละ ๕๒.๑๘ ผู้ถูกฟ้องคดีได้ขอให้ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ปรับแผนการปฏิบัติงาน แต่ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ไม่ได้เสนอแผนการปฏิบัติงานแต่อย่างใด ด้วยเหตุดังกล่าวผู้ถูกฟ้องคดีจึงได้มีหนังสือลงวันที่ ๒๑ เมษายน ๒๕๕๘ บอกลีกสัญญา และเนื่องจากการที่ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ไม่สามารถทำงานให้แล้วเสร็จภายในกำหนดตามสัญญา ทำให้ผู้ถูกฟ้องคดีได้รับความเสียหาย ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ จึงต้องชำระค่าปรับตามบันทึกการปรับลดอัตราค่าปรับตามสัญญาจ้างเลขที่ ๗/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๒๑ พฤษภาคม ๒๕๕๕ ครั้งที่ ๓/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๒๗ มีนาคม ๒๕๕๘ ในอัตราวันละ ๒๓,๗๘๕ บาท นับแต่วันที่ ๑๔ ตุลาคม ๒๕๕๗ จนถึงวันที่ ๒๒ เมษายน ๒๕๕๘ รวมเป็นเวลา ๕๕๕ วัน คิดเป็นเงิน ๑๓,๒๐๐,๖๗๕ บาท ทั้งนี้ ผู้ถูกฟ้องคดีได้หักค่าจ้างงวดที่ ๑ และงวดที่ ๒ ไว้เป็นเงินค่าปรับ จำนวน ๓,๘๖๒,๖๘๔ บาท โดยหักจากเงินค่าจ้าง งวดที่ ๑ เป็นเงิน ๒,๖๘๗,๗๐๕ บาท และงวดที่ ๒ เป็นเงิน ๒,๗๗๔,๙๗๙ บาท คงค้างอีกจำนวน ๘,๓๓๗,๙๙๑ บาท (๑๓,๒๐๐,๖๗๕ - ๓,๘๖๒,๖๘๔) นอกจากนี้ ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ จะต้องรับผิดชอบในค่าเสียหายและค่าขาดประโยชน์จากการผิดสัญญาของผู้ฟ้องคดีที่ ๑ เพิ่มเติมอีก ดังนี้ (๑) ค่าเสียหายจากการที่ผู้ถูกฟ้องคดีต้องชำระค่าเช่าที่ดินให้แก่กรมธนารักษ์เดือนละ ๑๕,๘๘๕ บาท พร้อมค่าปรับในอัตราร้อยละ ๑.๕ ต่อเดือน ตั้งแต่เดือนกุมภาพันธ์ ๒๕๕๗ เป็นต้นไป จนถึงวันบอกลีกสัญญา (๒) ค่าสาธารณูปโภค ค่าน้ำ และค่าไฟฟ้าของอาคารตลาดชุมชนเทศบาลตำบลสว่างแดนดินที่ผู้ถูกฟ้องคดีต้องชำระ ในระหว่างการก่อสร้างจนถึงวันบอกลีกสัญญา (๓) ค่าเสียหายจากการที่ผู้ถูกฟ้องคดีต้องจัดจ้างผู้รับจ้างรายใหม่มาก่อสร้างให้แล้วเสร็จ ถ้าหากว่าวงเงินค่าก่อสร้างเกินกว่างบประมาณที่เหลืออยู่

/ (๔) ค่าขาดรายได้...

(๔) ค่าขาดรายได้จากการที่ไม่ได้ใช้ประโยชน์จากตลาดชุมชนเทศบาลตำบลสว่างแดนดิน ในการให้เช่าแผงค้าขายในตลาดเป็นระยะเวลา ๕๕๕ วัน คิดเป็นเงินทั้งสิ้น ๔,๘๘๒,๖๑๓.๒๖ บาท ทั้งนี้ โดยคำนวณจากการประเมินโครงการก่อสร้างตลาดปี และประเมินจากตลาดสดเทศบาล ตำบลพังโคนและตลาดสดของเทศบาลตำบลวานรนิวาสที่มีขนาดใกล้เคียงกัน

ผู้ถูกฟ้องคดีได้มีหนังสือลงวันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๕๙ แจ้งผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ให้ชำระ ค่าปรับ ค่าเสียหาย และค่าขาดประโยชน์ตามรายการดังกล่าวภายใน ๗ วัน นับแต่วันที่ได้รับหนังสือ ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ได้รับหนังสือดังกล่าวเมื่อวันที่ ๑๖ มกราคม ๒๕๕๙ รวมทั้งได้มีหนังสือลงวันที่ ๒๐ มกราคม ๒๕๕๙ แจ้งผู้ฟ้องคดีที่ ๓ ซึ่งเป็นผู้ค้าประกันการปฏิบัติตามสัญญาของผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ตามหนังสือค้ำประกันเลขที่ ๐๒๓๐๖๑๒๐๐๐๒๑๔ ลงวันที่ ๒๑ พฤษภาคม ๒๕๕๕ ให้ส่งเงิน ตามหนังสือค้ำประกันสัญญา จำนวน ๑,๑๘๙,๒๕๐ บาท ภายใน ๗ วัน นับแต่วันที่ได้รับหนังสือ ด้วยแล้วโดยผู้ฟ้องคดีที่ ๓ ได้รับหนังสือดังกล่าวเมื่อวันที่ ๒๑ มกราคม ๒๕๕๙ แต่ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ฟ้องคดีที่ ๓ ไม่ได้นำเงินมาชำระ ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ จึงต้องรับผิดชอบดอกเบี้ยนับแต่วันที่ผิดนัด คือ วันที่ ๒๓ เมษายน ๒๕๕๘ จนถึงวันฟ้อง เป็นเงินจำนวน ๕๖๗,๙๕๒.๙๖ บาท รวมเป็นเงินค่าปรับ และดอกเบี้ยจำนวน ๙,๙๐๕,๙๔๓.๙๖ บาท ให้กับผู้ถูกฟ้องคดี ส่วนผู้ฟ้องคดีที่ ๓ ต้องรับผิดชอบ ดอกเบี้ยนับแต่วันที่ผิดนัดจนถึงวันฟ้อง เป็นเงินจำนวน ๓,๖๖๕.๔๐ บาท รวมเงินตาม หนังสือค้ำประกันและดอกเบี้ยเป็นเงินจำนวน ๑,๑๙๒,๙๑๕.๔๐ บาท ให้กับผู้ถูกฟ้องคดี และ โดยที่ผู้ฟ้องคดีที่ ๒ เป็นหุ้นส่วนผู้จัดการผู้มีอำนาจกระทำการแทนผู้ฟ้องคดีที่ ๑ และเป็นหุ้นส่วน จำพวกไม่จำกัดความรับผิด จึงต้องร่วมรับผิดชอบกับผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ในการชำระเงินค่าปรับพร้อม ดอกเบี้ยจำนวน ๙,๙๐๕,๙๔๓.๙๖ บาท ให้กับผู้ถูกฟ้องคดีด้วย ดังนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีจึงฟ้องแย้ง ต่อศาลปกครองชั้นต้น

ขอให้ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่ง ดังนี้

๑. ให้ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ฟ้องคดีที่ ๒ ในฐานะหุ้นส่วนผู้จัดการของผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ร่วมกันหรือแทนกันชำระเงินค่าปรับ พร้อมดอกเบี้ยรวมเป็นเงินจำนวน ๙,๙๐๕,๙๔๓.๙๖ บาท และชำระดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี ของต้นเงินจำนวน ๙,๓๓๗,๙๙๑ บาท นับถัดจาก วันฟ้องเป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จแก่ผู้ถูกฟ้องคดี

๒. ให้ผู้ฟ้องคดีที่ ๓ ชำระเงินตามหนังสือค้ำประกันเลขที่ ๐๒๓๐๖๑๒๐๐๐๒๑๔ ลงวันที่ ๒๑ พฤษภาคม ๒๕๕๕ และดอกเบี้ยรวมเป็นเงินจำนวน ๑,๑๙๒,๙๑๕.๔๐ บาท และ ชำระดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี ของต้นเงินจำนวน ๑,๑๘๙,๒๕๐ บาท นับถัดจากวันฟ้อง เป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จแก่ผู้ถูกฟ้องคดี

/๓. ให้ผู้ฟ้องคดีที่ ๑...

๓. ให้ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ฟ้องคดีที่ ๒ ร่วมกันหรือแทนกันชำระค่าเสียหายประโยชน์จากการที่ไม่สามารถเข้าใช้ประโยชน์จากตลาดชุมชนเทศบาลตำบลสว่างแดนดิน เป็นเงินจำนวน ๔,๘๘๔,๕๖๖.๗๙ บาท

ศาลปกครองชั้นต้นมีคำสั่งเรียกนายวิเศษ ป้องเทพ และธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) เข้ามาเป็นผู้ร้องสอดฝ่ายผู้ฟ้องคดี โดยกำหนดให้ผู้ฟ้องคดี เป็นผู้ฟ้องคดีที่ ๑ นายวิเศษ ป้องเทพ เป็นผู้ฟ้องคดีที่ ๒ และให้ธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) เป็นผู้ฟ้องคดีที่ ๓

ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ฟ้องคดีที่ ๒ ชี้แจงคัดค้านคำให้การและให้การแก้ฟ้องแย้งว่าการตรวจรับงานจ้างของคณะกรรมการตรวจการจ้างไม่เป็นไปตามระเบียบว่าด้วยการพัสดุ กล่าวคือ คณะกรรมการจะพิจารณาจากบัญชีรายการวัสดุและแบบแปลนเป็นหลัก หากในกรณีใดมีการระบุไว้ในแบบแปลนแต่ไม่มีการระบุไว้ในบัญชีรายการวัสดุ ผู้ถูกฟ้องคดีก็จะให้ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ดำเนินการก่อสร้างตามแบบแปลน แต่หากกรณีใดมีการระบุไว้ในบัญชีรายการวัสดุแต่ไม่มีการระบุไว้ในแบบแปลน ผู้ถูกฟ้องคดีก็จะให้ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ดำเนินการก่อสร้างให้ครบตามบัญชีรายการวัสดุ นอกจากนี้ คณะกรรมการตรวจการจ้างไม่ยอมรับงานก่อสร้างของผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ที่ได้ดำเนินการก่อสร้างไปตามแบบที่ผู้ควบคุมงานกำหนด ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีเคยจัดประชุมหาแนวทางแก้ไขปัญหาดังกล่าวแล้ว แต่ไม่เกิดผลสัมฤทธิ์ใดๆ เมื่อผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ได้แก้ไขงานจนแล้วเสร็จและส่งมอบต่อคณะกรรมการตรวจการจ้าง กลับมีคำสั่งให้แก้ไขในประเด็นอื่นเพิ่มขึ้นอีก โดยไม่อาจอ้างได้ว่าเป็นไปเพื่อประโยชน์ของประชาชน อย่างไรก็ตาม ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ได้ดำเนินการแก้ไขตามข้อทักท้วงทุกประการจนแล้วเสร็จ แม้จะเป็นข้อทักท้วงในเรื่องเล็กน้อยก็ตาม เช่น ผืนเกาะหลังคา หลอดไฟไม่สว่าง อุปกรณ์ลูกบิดเสีย เป็นต้น และได้มีหนังสือ ลงวันที่ ๑๗ เมษายน ๒๕๕๘ ส่งมอบงานจ้างทั้งหมด แต่ผู้ถูกฟ้องคดีกลับมีหนังสือลงวันที่ ๒๑ เมษายน ๒๕๕๘ แจ้งยกเลิกสัญญาโดยให้มีผลตั้งแต่วันที่ ๒๐ เมษายน ๒๕๖๐ ทั้งที่ยังไม่มีการแจ้งผลการตรวจการจ้างตามระเบียบว่าด้วยการพัสดุแต่อย่างใด โดยคณะกรรมการตรวจการจ้างได้ทำการตรวจงานที่ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ส่งมอบดังกล่าว หลังจากผู้ถูกฟ้องคดีได้บอกเลิกสัญญาแล้ว จะเห็นได้ว่าสิ่งที่คณะกรรมการทักท้วงนั้น เป็นเพียงเรื่องเล็กน้อยที่สามารถแก้ไขได้ในทันที และก่อนการส่งมอบงาน ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ได้แจ้งให้ผู้ควบคุมงานและกรรมการบางคนมาตรวจสอบงานที่จะส่งมอบแล้ว นอกจากนี้ เมื่อวันที่ ๘ ธันวาคม ๒๕๕๗ ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีหนังสือขอสงวนสิทธิการขอขยายระยะเวลาตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๑๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๗ ตามหนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ลงวันที่ ๒๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๗ เรื่องการพิจารณาให้ความช่วยเหลือผู้ประกอบการก่อสร้างที่ได้รับผลกระทบจากการขาดแคลนแรงงานอันเนื่องมาจากการปรับค่าจ้างขั้นต่ำเพิ่มเติมจากมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๖ แต่ผู้ถูกฟ้องคดีกลับมีหนังสือบอกเลิกสัญญาจ้างโดยไม่ชอบเพื่อกันแก้งไม่ขยายระยะเวลาให้ตามมติคณะรัฐมนตรีดังกล่าวด้วยการบิดเบือน

/ข้อเท็จจริง...

ข้อเท็จจริงว่ากรณีของผู้ฟ้องคดีไม่ต้องด้วยหลักเกณฑ์เงื่อนไขที่จะได้รับการช่วยเหลือเพิ่มเติมจากมติคณะรัฐมนตรีดังกล่าว

ผู้ฟ้องคดีที่ ๓ ให้การแก้ฟ้องแย้งโดยมีสาระสำคัญทำนองเดียวกับคำฟ้องของผู้ฟ้องคดีที่ ๑ และเพิ่มเติมว่า ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ มิได้เป็นฝ่ายผิดสัญญา เพราะได้ปฏิบัติงานตามสัญญาจ้างทุกประการโดยมีผลการดำเนินการก่อสร้างประมาณร้อยละ ๙๓ แต่ผู้ถูกฟ้องคดีกลับมีหนังสือบอกเลิกสัญญาจ้างดังกล่าวโดยไม่ชอบด้วยกฎหมายและไม่เป็นธรรม ส่วนการที่ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ไม่สามารถดำเนินการก่อสร้างแล้วเสร็จตามสัญญานั้น กรณีมิใช่ความผิดของผู้ฟ้องคดีที่ ๑ แต่เป็นความผิดของผู้ถูกฟ้องคดีที่ใช้ระยะเวลาในการตรวจรับงานที่ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ส่งมอบแต่ละงวดไม่เป็นไปตามระเบียบว่าด้วยการพัสดุ นอกจากนี้ การทำท้วงติงงานก่อสร้างไม่เรียบร้อย ไม่เป็นไปตามแบบแปลน หรือจำนวนรายการวัสดุในบัญชีก่อสร้างยังไม่ครบนั้น มีลักษณะไม่ชัดเจนว่างานไม่เรียบร้อยอย่างไร ทำให้การแก้ไขงานต้องทอดเวลาออกไป ทั้งที่งานที่ผู้ถูกฟ้องคดีแจ้งให้แก้ไขนั้น บางรายการเป็นการแก้ไขเพียงเล็กน้อยใช้เวลาไม่นาน เป็นเหตุให้การก่อสร้างเป็นไปอย่างล่าช้า ส่งผลให้ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ขาดเงินทุนหมุนเวียน ดังนั้น การที่ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ไม่สามารถดำเนินงานให้แล้วเสร็จตามที่กำหนดในสัญญาจึงเกิดจากการดำเนินการของผู้ถูกฟ้องคดี ผู้ฟ้องคดีทั้งสามจึงไม่จำเป็นต้องรับผิดชอบฟ้องแย้ง นอกจากนี้ การก่อสร้างหรือแก้ไขงานของผู้ฟ้องคดีที่ ๑ เป็นไปภายใต้การควบคุมของผู้ควบคุมงานของผู้ถูกฟ้องคดีซึ่งมีหน้าที่ต้องตรวจสอบความถูกต้องของโครงการทุกวันเพื่อบันทึกรายงานประจำวัน และหากเห็นว่าผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ทำการก่อสร้างไม่ถูกต้องตามแบบแล้ว ผู้ควบคุมงานสามารถสั่งระงับการก่อสร้างได้ เมื่อไม่ปรากฏว่าผู้ควบคุมงานได้สั่งระงับการก่อสร้างแต่อย่างใด แต่กลับอ้างในการตรวจรับงานว่างานก่อสร้างที่ส่งมอบนั้นไม่ถูกต้องตามแบบ ดังนั้น การบอกเลิกสัญญาจ้างและการฟ้องแย้งของผู้ถูกฟ้องคดีจึงเป็นการใช้สิทธิโดยไม่สุจริต และถือว่าผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ไม่ได้เป็นฝ่ายผิดสัญญาผู้ฟ้องคดีที่ ๓ ในฐานะผู้ค้าประกันจึงไม่ต้องรับผิดชอบฟ้องแย้ง

ศาลปกครองชั้นต้นวินิจฉัยว่า คดีมีประเด็นที่จะต้องวินิจฉัยรวมสามประเด็น ดังนี้ ประเด็นที่หนึ่ง การที่ผู้ถูกฟ้องคดีมีหนังสือ ที่ สน ๕๒๑๐๒/๓๑๑ ลงวันที่ ๒๑ เมษายน ๒๕๕๘ บอกเลิกสัญญาจ้างกับผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ นั้น ชอบด้วยกฎหมายและข้อสัญญาหรือไม่ เห็นว่า ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๓๘๖ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า ถ้าคู่สัญญาฝ่ายหนึ่งมีสิทธิบอกเลิกสัญญาโดยข้อสัญญาหรือโดยบทบัญญัติแห่งกฎหมาย การเลิกสัญญาเช่นนั้นย่อมทำได้ด้วยแสดงเจตนาแก่ฝ่ายหนึ่ง สัญญาจ้างเลขที่ ๓/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๒๑ พฤษภาคม ๒๕๕๕ ระหว่างผู้ฟ้องคดีที่ ๑ กับผู้ถูกฟ้องคดี ได้ตกลงค่าจ้างเป็นเงิน ๒๓,๗๘๕,๐๐๐ บาท ซึ่งตามข้อ ๕ ข. ของสัญญาจ้างดังกล่าว ได้กำหนดเวลาแล้วเสร็จ และสิทธิของผู้ว่าจ้างในการบอกเลิกสัญญาไว้ว่า ผู้รับจ้างต้องเริ่มทำงานในวันที่ ๒๒ พฤษภาคม ๒๕๕๕ และต้องทำงานให้แล้วเสร็จ

/ภายใน...

ภายในวันที่ ๒๑ พฤษภาคม ๒๕๕๖ ถ้าผู้รับจ้างมิได้ลงมือทำงานภายในกำหนดเวลา หรือไม่
 สามารถทำงานให้แล้วเสร็จตามกำหนดเวลา หรือมีเหตุให้เชื่อได้ว่าผู้รับจ้างไม่สามารถทำงาน
 ให้แล้วเสร็จภายในกำหนดเวลา หรือจะแล้วเสร็จล่าช้าเกินกว่ากำหนด หรือผู้รับจ้างทำผิดสัญญา
 ข้อใดข้อหนึ่ง หรือตกเป็นผู้ล้มละลาย หรือเพิกเฉยไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของคณะกรรมการตรวจการจ้าง
 หรือผู้ควบคุมงานหรือบริษัทที่ปรึกษาซึ่งได้รับมอบอำนาจจากผู้ว่าจ้าง ผู้ว่าจ้างมีสิทธิที่จะบอกเลิก
 สัญญานี้ได้ และมีสิทธิจ้างผู้รับจ้างรายใหม่เข้าทำงานของผู้รับจ้างให้ลุล่วงไปได้ด้วย ระเบียบ
 กระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการพัสดุของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๓๕
 ข้อ ๑๓๐ วรรคหนึ่ง กำหนดว่า ให้หัวหน้าฝ่ายบริหารของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น
 พิจารณาใช้สิทธิบอกเลิกสัญญาหรือข้อตกลงในกรณีที่มีเหตุอันเชื่อได้ว่าผู้รับจ้างไม่สามารถทำงาน
 ให้แล้วเสร็จภายในกำหนดเวลา กรณีมีประเด็นที่จะต้องวินิจฉัยในเบื้องต้นว่า ผู้ฟ้องคดีที่ ๑
 ปฏิบัติผิดสัญญาจ้างหรือไม่ ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า หลังจากคู่สัญญาได้ทำสัญญาจ้างกันแล้ว
 ต่อมา คู่สัญญาทั้งสองฝ่ายได้ตกลงทำบันทึกข้อตกลง ครั้งที่ ๑/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๒๗ กันยายน ๒๕๕๕
 แก้ไขสัญญาในส่วนกำหนดวันสิ้นสุดสัญญาจ้างจากเดิมวันที่ ๒๑ พฤษภาคม ๒๕๕๖ เป็นวันที่ ๑๖
 พฤษภาคม ๒๕๕๖ และผู้ถูกฟ้องคดีได้ขยายระยะเวลาก่อสร้างตามสัญญาตามมติคณะรัฐมนตรี
 เมื่อวันที่ ๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๖ ช่วยเหลือผู้ประกอบการก่อสร้างที่ได้รับผลกระทบจากการขาดแคลน
 แรงงานอันเนื่องจากการปรับค่าจ้างขั้นต่ำ ๓๐๐ บาท เป็นระยะเวลา ๑๕๐ วัน ตั้งแต่วันที่
 ๑๗ พฤษภาคม ๒๕๕๖ ถึงวันที่ ๑๓ ตุลาคม ๒๕๕๖ ปรากฏข้อเท็จจริงว่า ภายหลังจากทำสัญญา
 ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ได้เข้าทำการก่อสร้างงานตามสัญญาและส่งมอบงานงวดที่ ๑ และงวดที่ ๒ ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดี
 ได้ตรวจรับไว้แล้วเมื่อวันที่ ๒๔ กันยายน ๒๕๕๕ และวันที่ ๑๙ มิถุนายน ๒๕๕๖ ตามลำดับ
 แต่สำหรับงานงวดที่ ๓ ถึงงวดที่ ๘ นั้น ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ได้ส่งมอบหลายครั้ง ดังนี้ งวดที่ ๓ ถึงงวดที่ ๖
 เมื่อวันที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๕๖ งวดที่ ๓ ถึงงวดที่ ๔ เมื่อวันที่ ๑๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๗ และ
 วันที่ ๒๔ มีนาคม ๒๕๕๗ งวดที่ ๕ ถึงงวดที่ ๖ เมื่อวันที่ ๒๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๗ งวดที่ ๕ ถึงงวดที่ ๘
 เมื่อวันที่ ๒๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๗ และวันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๕๗ งวดที่ ๓ ถึงงวดที่ ๘ เมื่อวันที่ ๑๖
 ธันวาคม ๒๕๕๗ และวันที่ ๑๗ เมษายน ๒๕๕๘ แต่ผู้ถูกฟ้องคดีเห็นว่างานที่ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ส่งมอบนั้น
 ยังไม่แล้วเสร็จเรียบร้อยถูกต้องตามสัญญา จึงไม่รับงานที่ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ส่งมอบดังกล่าว ถือได้ว่า
 ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ได้ทำการก่อสร้างงานเลยกำหนดระยะเวลาสิ้นสุดของงานคือวันที่ ๑๓ ตุลาคม ๒๕๕๖
 ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ จึงเป็นฝ่ายประพฤติผิดสัญญา จนถึงวันที่ ๒๑ เมษายน ๒๕๕๘ ซึ่งเป็นวันที่
 ผู้ถูกฟ้องคดีมีหนังสือบอกเลิกสัญญาก็ปรากฏข้อเท็จจริงเป็นยุติตามที่คู่กรณีให้การรับกันว่า
 งานก่อสร้างตามสัญญาจ้างพิพาทยังไม่แล้วเสร็จสมบูรณ์ กล่าวคือ แล้วเสร็จประมาณร้อยละ ๙๗.๙๒
 จากข้อเท็จจริงดังกล่าว จึงเป็นกรณีที่ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ซึ่งเป็นผู้รับจ้างไม่สามารถทำงานให้แล้วเสร็จ
 ตามกำหนดเวลาในสัญญา ผู้ฟ้องคดีซึ่งเป็นผู้ว่าจ้างจึงมีสิทธิตามข้อ ๕ ข. ของสัญญาจ้างที่จะบอกเลิก

/สัญญา...

สัญญากับผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ได้ ส่วนกรณีที่ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ อ้างว่าได้ดำเนินการแก้ไขงานงวดที่ ๓ ถึงงวดที่ ๘ ตามคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีจนแล้วเสร็จสมบูรณ์และส่งมอบเมื่อวันที่ ๑๗ เมษายน ๒๕๕๘ แต่ผู้ถูกฟ้องคดีกลับมีหนังสือบอกเลิกสัญญาโดยมิได้ตรวจสอบงานดังกล่าวเสียก่อนแต่อย่างใดนั้น เมื่อข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่างานก่อสร้างยังไม่แล้วเสร็จตามสัญญา ผู้ถูกฟ้องคดีย่อมมีสิทธิบอกเลิกสัญญาได้ การที่ผู้ถูกฟ้องคดีมิได้ตรวจสอบงานที่ผู้ฟ้องคดีส่งมอบเสียก่อนจึงไม่ทำให้สิทธิบอกเลิกสัญญาเสียไปแต่อย่างใด ข้ออ้างของผู้ฟ้องคดีที่ ๑ จึงไม่อาจรับฟังได้ ดังนั้น การที่ผู้ถูกฟ้องคดีมีหนังสือ ที่ สน ๕๒๑๐๒/๓๑๑ ลงวันที่ ๒๑ เมษายน ๒๕๕๘ บอกเลิกสัญญากับผู้ฟ้องคดีที่ ๑ จึงเป็นการบอกเลิกสัญญาที่ชอบด้วยกฎหมาย สัญญา และระเบียบกระทรวงมหาดไทย ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๓๘๖ วรรคหนึ่ง ประกอบกับสัญญาจ้างเลขที่ ๓/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๒๑ พฤษภาคม ๒๕๕๕ ข้อ ๕ ข. และระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการพัสดุของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๓๕ ข้อ ๑๓๐ วรรคหนึ่ง

ประเด็นที่สอง ผู้ถูกฟ้องคดีต้องรับผิดชอบค่าจ้างตามสัญญาจ้างเลขที่ ๓/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๒๑ พฤษภาคม ๒๕๕๕ งวดที่ ๓ ถึงงวดที่ ๘ เป็นเงินจำนวนทั้งสิ้น ๑๘,๓๐๔,๙๓๖ บาท พร้อมดอกเบี้ยจำนวน ๓,๔๓๒,๑๗๖ บาท รวมเป็นเงินจำนวน ๒๑,๗๓๗,๑๑๒ บาท และดอกเบี้ยร้อยละ ๑๕ ต่อปี ของเงินจำนวน ๑๘,๓๐๔,๙๓๖ บาท นับแต่วันฟ้องเป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จให้แก่ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ หรือไม่ เพียงใด เห็นว่า ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ได้ส่งมอบงานงวดที่ ๓ ถึงงวดที่ ๘ ตามสัญญาจ้างให้แก่ผู้ถูกฟ้องคดี เมื่อวันที่ ๒๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๗ แต่คณะกรรมการตรวจการจ้างเห็นว่างานที่ส่งมอบมีความบกพร่อง ไม่ตรงตามแบบรูปและรายละเอียดท้ายสัญญา จึงมีคำสั่งให้ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ แก้ไข ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ได้ดำเนินการแก้ไขตามคำสั่งดังกล่าวและได้ส่งมอบงานครั้งสุดท้ายเมื่อวันที่ ๑๗ เมษายน ๒๕๕๘ แต่ไม่ปรากฏว่าคณะกรรมการตรวจการจ้างได้มีมติรับมอบงานดังกล่าว กรณีจึงไม่ต้องด้วยหลักเกณฑ์สัญญาที่ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ จะมีสิทธิได้รับค่าจ้างสำหรับงานที่ส่งมอบนั้น ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ จึงไม่มีสิทธิได้รับค่าจ้างสำหรับงานงวดที่ ๓ ถึงงวดที่ ๘ ที่ได้ส่งมอบนั้น อย่างไรก็ตาม ต่อมา ผู้ถูกฟ้องคดีได้มีหนังสือลงวันที่ ๒๑ เมษายน ๒๕๕๘ บอกเลิกสัญญากับผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ซึ่งมีผลให้คู่สัญญาทั้งสองฝ่ายต้องกลับคืนสู่ฐานะดังที่เป็นอยู่เดิมเสมือนหนึ่งไม่เคยมีสัญญาต่อกัน ตามมาตรา ๓๙๑ วรรคหนึ่ง แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ แต่เนื่องจากตามคดีพิพาทนี้เป็นสัญญาจ้างให้ทำการก่อสร้างอันเป็นการจ้างทำของ ซึ่งฝ่ายผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ได้ทำการก่อสร้างแล้วจนถึงงานงวดสุดท้าย กรณีจึงเป็นการพ้นวิสัยที่จะให้ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ กลับคืนสู่ฐานะดังที่เป็นอยู่เดิมเสมือนหนึ่งไม่เคยมีสัญญาต่อกันได้ อย่างไรก็ตาม เมื่อปรากฏว่างานก่อสร้างอาคารตลาดชุมชนเทศบาลตำบลสว่างแดนดินที่ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ได้ส่งมอบแก่ผู้ถูกฟ้องคดีนั้น ต่อมา ผู้ถูกฟ้องคดีได้ส่งมอบอาคารดังกล่าวต่อธนารักษ์พื้นที่สกลนคร ตามสัญญาก่อสร้างอาคารยกกรรมสิทธิ์ให้กระทรวงการคลัง (แบบ ส. ๔/๓๓)

/สัญญา...

สัญญาที่ ๑/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๕๔ และคณะกรรมการตรวจรับมอบอาคารที่ได้ตั้งขึ้นตามคำสั่งจังหวัดสกลนคร ที่ ๑๒๕๖/๒๕๖๐ ได้ตรวจสอบอาคารดังกล่าวแล้วปรากฏว่า การปลูกสร้างอาคารถูกต้องตามแบบแปลนที่ได้รับอนุญาตจากกรมธนารักษ์โดยไม่มีส่วนที่ควรปรับปรุงแต่ประการใด และเห็นว่าพึงให้จังหวัดทำสัญญาเช่าและจดทะเบียนการเช่าอาคาร ทำประกันอัคคีภัย และสำรวจรายการสิ่งปลูกสร้างนำส่งขึ้นทะเบียนที่ราชพัสดุ กรณีจึงถือได้ว่าผู้ถูกฟ้องคดีได้ยอมรับเอาอาคารตลาดสดชุมชนเทศบาลตำบลสว่างแดนดินที่ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ได้ก่อสร้างดังกล่าวไว้ใช้ประโยชน์ในราชการโดยความยินยอมของผู้ฟ้องคดีที่ ๑ งานก่อสร้างตลาดสดที่ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ได้ดำเนินการตามสัญญาไปแล้วนั้นจึงเป็นงานอันได้กระทำให้และผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ยอมให้ใช้ทรัพย์สินตามนัยมาตรา ๓๙๑ วรรคสาม แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ชอบที่จะได้รับเงินชดเชยคืนตามควรค่าแห่งการงานก่อสร้างตลาดสดดังกล่าวเพื่อการกลับคืนสู่สถานะดังเช่นที่เป็นอยู่เดิมดังกล่าวซึ่งค่าแห่งการงานนี้ ย่อมเข้าใจได้ว่าได้แก่ประโยชน์ที่ผู้ถูกฟ้องคดีจะได้รับจากการงานนั้นๆ หรืออาจกล่าวได้อีกนัยหนึ่งว่า ได้แก่การที่การงานนั้นมีลักษณะเป็นไปตามที่ผู้ถูกฟ้องคดีต้องการ ซึ่งก็มีลักษณะตามที่กำหนดไว้ในสัญญานั้นเอง ดังนั้น ปัญหาว่าการงานที่ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ได้ทำให้และยอมให้ใช้ทรัพย์สินนั้นควรมีค่าเพียงใดนั้น จึงอาจพิจารณาเทียบได้จากอัตราค่าจ้างตามสัญญาพินาศ เมื่อข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ได้รับค่าจ้างงวดที่ ๑ และงวดที่ ๒ แล้ว คงเหลือค่าจ้างงวดที่ ๓ ถึงงวดที่ ๘ ที่ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ยังไม่ได้รับจำนวน ๑๗,๙๔๓,๑๓๔.๒๓ บาท แม้ผู้ถูกฟ้องคดีจะเห็นว่างานงวดที่ ๓ ถึงงวดที่ ๘ ที่ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ส่งมอบนั้นยังมีข้อบกพร่องจึงไม่ทำการตรวจรับและเบิกจ่ายเงินค่าจ้างให้แก่ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ก็ตาม แต่ความปรากฏต่อมาว่าในการส่งมอบอาคารตลาดสดชุมชนเทศบาลตำบลสว่างแดนดินของผู้ถูกฟ้องคดีต่อธนารักษ์พื้นที่จังหวัดสกลนคร คณะกรรมการตรวจรับมอบอาคารตามคำสั่งจังหวัดสกลนคร ที่ ๑๒๕๖/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๔ เมษายน ๒๕๖๐ ได้ทำการตรวจอาคารดังกล่าวแล้วปรากฏว่า การปลูกสร้างอาคารถูกต้องตามแบบแปลนที่ได้รับอนุญาตจากกรมธนารักษ์ เป็นไปตามสัญญาจ้างก่อสร้างอาคารยกกรรมสิทธิ์ให้กระทรวงการคลัง (แบบ ส. ๔/๓๓) ตามสัญญาที่ ๑/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๕๔ ถูกต้องครบถ้วน โดยมีความเห็นเกี่ยวกับการปรับปรุงอาคารที่ตรวจรับว่า ไม่มีสิ่งที่ควรปรับปรุง สอดคล้องกับความเห็นของผู้ควบคุมการก่อสร้างที่ได้รับรองการก่อสร้างอาคารตลาดสดดังกล่าวว่าถูกต้องตามแบบรูปรายการก่อสร้าง และเงื่อนไขในสัญญาที่กรมธนารักษ์กำหนด โดยไม่ปรากฏว่าผู้ถูกฟ้องคดีได้โต้แย้งคัดค้านบันทึกและความเห็นของผู้ควบคุมการก่อสร้างดังกล่าวว่าไม่ถูกต้องประการใด กรณีจึงต้องฟังว่า ผู้ถูกฟ้องคดีได้รับงานในส่วนที่ผู้ถูกฟ้องคดียังไม่ได้ตรวจรับซึ่งได้แก่งานงวดที่ ๓ ถึงงวดที่ ๘ รวม ๖ งวดไว้ใช้ประโยชน์ในราชการทั้งหมดแล้ว เว้นแต่ในส่วนที่ผู้ถูกฟ้องคดีโต้แย้งว่าผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ยังก่อสร้างไม่แล้วเสร็จ คิดเป็นเงินประมาณ ๔๑๒,๒๐๐ บาท ซึ่งผู้ฟ้องคดีที่ ๑ มิได้ให้การคัดค้านข้อเท็จจริงในส่วนนี้แต่อย่างใด กรณีจึงต้องฟังว่ามีงานส่วนที่ผู้ฟ้องคดีที่ ๑

/ยังดำเนินการ...

ยังดำเนินการไม่แล้วเสร็จคิดเป็นเงินตามจำนวนดังกล่าว เมื่องานทั้ง ๖ งวด มีค่าจ้างตามสัญญา รวมเป็นเงินจำนวน ๑๗,๙๔๓,๑๓๔.๒๓ บาท หักค่างานสำหรับส่วนที่ยังก่อสร้างไม่แล้วเสร็จ เป็นเงินจำนวน ๔๑๒,๒๐๐ บาท คงเหลือค่างานส่วนที่ก่อสร้างแล้วเสร็จเป็นเงินจำนวน ๑๗,๕๓๐,๙๓๔.๒๓ บาท เงินจำนวนดังกล่าวจึงเป็นค่าแห่งการงานที่ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ฟังได้รับ เพื่อการกลับสู่สถานะดังที่เป็นอยู่เดิม ผู้ถูกฟ้องคดีจึงต้องชดใช้เงินสำหรับค่าแห่งการงานงวดที่ ๓ ถึงงวดที่ ๘ ดังกล่าวให้แก่ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ เป็นเงินจำนวน ๑๗,๕๓๐,๙๓๔.๒๓ บาท ส่วนกรณีที่ ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ มีคำขอให้ชำระดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๑๕ ต่อปี นั้น ไม่ปรากฏว่าผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ได้ยกเหตุอย่างอื่นอันชอบด้วยกฎหมายขึ้นอ้างเพื่อแสดงให้เห็นว่าตนมีสิทธิเรียกดอกเบี้ยในอัตรา เช่นนั้นได้ตามนัยมาตรา ๒๒๔ วรรคหนึ่ง แห่งประมวลกฎหมายดังกล่าว ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ จึงไม่มีสิทธิ ได้รับดอกเบี้ยในอัตราดังกล่าว คงมีสิทธิได้รับดอกเบี้ยในจำนวนเงินค่าแห่งการงานดังกล่าว ในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี เท่านั้น ทั้งนี้ จนกว่าผู้ถูกฟ้องคดีจะชำระเสร็จแก่ผู้ฟ้องคดีที่ ๑

ประเด็นที่สาม ผู้ถูกฟ้องคดีมีสิทธิเรียกค่าปรับและค่าเสียหายจากการบอกเลิก สัญญาจ้างเลขที่ ๓/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๒๑ พฤษภาคม ๒๕๕๕ จากผู้ฟ้องคดีที่ ๑ หรือไม่ เพียงใด เห็นว่า คดีนี้ได้วินิจฉัยไว้ในประเด็นที่หนึ่งแล้วว่า ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ไม่สามารถทำการก่อสร้างให้แล้วเสร็จ ภายในวันที่ ๑๓ ตุลาคม ๒๕๕๖ ซึ่งเป็นระยะเวลาที่ผู้ถูกฟ้องคดีได้ขยายให้ตามมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๖ จึงเป็นกรณีที่ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ไม่สามารถทำงานให้แล้วเสร็จ ตามกำหนดเวลาในสัญญา เมื่อปรากฏว่าผู้ถูกฟ้องคดีได้มีหนังสือ ที่ สน ๕๒๑๐๒/๓๑๑ ลงวันที่ ๒๑ เมษายน ๒๕๕๘ บอกเลิกสัญญา ผู้ถูกฟ้องคดีจึงมีสิทธิเรียกค่าปรับจากผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ตามข้อ ๑๕ ของสัญญาจ้างดังกล่าว นับแต่วันที่ ๑๔ ตุลาคม ๒๕๕๖ จนถึงวันที่ ๒๐ เมษายน ๒๕๕๘ ซึ่งเป็นวันเลิกสัญญา รวมจำนวนทั้งสิ้น ๕๕๔ วัน ค่าปรับวันละ ๒๓,๗๘๕ บาท คิดเป็น ค่าปรับทั้งสิ้น ๑๓,๑๗๖,๘๙๐ บาท

สำหรับกรณีที่ผู้ฟ้องคดีทั้งสามอ้างว่า เหตุแห่งความล่าช้าในการก่อสร้างเกิดจาก ผู้ถูกฟ้องคดีที่ดำเนินการตรวจการจ้างไม่เป็นไปตามระเบียบว่าด้วยการพัสดุ นั้น ข้อเท็จจริงปรากฏว่า หลังจากผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ได้ส่งมอบงานงวดที่ ๓ ถึงงวดที่ ๖ เมื่อวันที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๕๖ แม้ผู้ถูกฟ้องคดีแจ้งผลการตรวจสอบงานที่ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ส่งมอบดังกล่าวตามหนังสือลงวันที่ ๑๖ มกราคม ๒๕๕๗ โดยใช้ระยะเวลาการดำเนินการตรวจสอบเกินกว่า ๓ วันทำการก็ตาม แต่ปรากฏว่า ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ได้ดำเนินการก่อสร้างงานงวดที่ ๗ และงวดที่ ๘ ซึ่งเป็นงานงวดที่เหลือจนแล้วเสร็จ และส่งมอบต่อผู้ถูกฟ้องคดีได้เมื่อวันที่ ๒๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๗ โดยไม่ปรากฏว่ามีผลกระทบ ต่อโครงสร้างความมั่นคงแข็งแรงหรือขั้นตอนการดำเนินการตามหลักวิชาช่างแต่อย่างใด ดังนั้น ความล่าช้าในการตรวจรับงานของคณะกรรมการตรวจการจ้างจึงไม่มีผลกระทบต่อการดำเนินการ ก่อสร้างของผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ให้ล่าช้าลงแต่อย่างใด อย่างไรก็ตาม หลังจากผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ได้ส่งงาน

/งวดที่ ๘...

งวดที่ ๘ ซึ่งเป็นงานงวดสุดท้าย ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ย่อมไม่มีงานงวดอื่นใดที่จะทำการก่อสร้างอีก คงมีหน้าที่เพียงรอฟังผลการตรวจสอบของคณะกรรมการตรวจการจ้างว่าจะยอมรับงานที่ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ส่งมอบหรือไม่ หรือมีข้อบกพร่องที่ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ จะต้องแก้ไขหรือไม่เท่านั้น หากคณะกรรมการดำเนินการตรวจรับเสร็จสิ้นโดยเร็วและหากจะต้องแก้ไขผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ก็ย่อมจะสามารถแก้ไขได้โดยเร็วเช่นกัน ดังนั้น ระยะเวลาในการตรวจรับงานของผู้ควบคุมงานและคณะกรรมการตรวจการจ้าง ในช่วงหลังจากผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ได้ส่งมอบงานงวดที่ ๘ แล้ว จึงย่อมส่งผลกระทบต่อความล่าช้าของการแล้วเสร็จของงานก่อสร้างได้ เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า ภายหลังจากการส่งมอบงานงวดที่ ๘ คณะกรรมการตรวจการจ้างได้แจ้งผลการดำเนินการตรวจสอบงานที่ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ส่งมอบ จำนวน ๖ ครั้ง ดังนี้ ครั้งที่ ๑ กรณีผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ส่งมอบงานงวดที่ ๓ ถึงงวดที่ ๔ และงวดที่ ๕ ถึงงวดที่ ๖ เมื่อวันที่ ๑๗ และวันที่ ๒๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๗ ตามลำดับ คณะกรรมการตรวจการจ้างได้ตรวจสอบแล้วเสร็จเมื่อวันที่ ๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๗ โดยมีความเห็นว่า งานก่อสร้างที่ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ส่งมอบนั้นยังไม่ถูกต้องครบถ้วนตามแบบที่กำหนดในสัญญา ผู้ถูกฟ้องคดีจึงไม่รับไว้ในราชการและมีหนังสือลงวันที่ ๗ มีนาคม ๒๕๕๗ แจ้งผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ให้ดำเนินการแก้ไข ครั้งที่ ๒ กรณีผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ส่งมอบงานงวดที่ ๓ ถึงงวดที่ ๔ เมื่อวันที่ ๒๔ มีนาคม ๒๕๕๗ คณะกรรมการได้แจ้งผลการตรวจสอบงานที่ส่งมอบเมื่อวันที่ ๒๔ เมษายน ๒๕๕๗ ครั้งที่ ๓ กรณีผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ส่งมอบงานงวดที่ ๕ ถึงงวดที่ ๘ เมื่อวันที่ ๒๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๗ คณะกรรมการได้แจ้งผลการตรวจสอบงานที่ส่งมอบเมื่อวันที่ ๒๐ พฤษภาคม ๒๕๕๗ ครั้งที่ ๔ กรณีผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ส่งมอบงานงวดที่ ๕ ถึงงวดที่ ๘ เมื่อวันที่ ๒๒ กรกฎาคม ๒๕๕๗ คณะกรรมการได้แจ้งผลการตรวจสอบงานที่ส่งมอบเมื่อวันที่ ๓๐ กรกฎาคม ๒๕๕๗ ครั้งที่ ๕ กรณีผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ส่งมอบงานงวดที่ ๓ ถึงงวดที่ ๘ เมื่อวันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๕๗ คณะกรรมการได้แจ้งผลการตรวจสอบงานที่ส่งมอบเมื่อวันที่ ๑๕ ตุลาคม ๒๕๕๗ ครั้งที่ ๖ กรณีผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ส่งมอบงานงวดที่ ๓ ถึงงวดที่ ๘ เมื่อวันที่ ๑๖ ธันวาคม ๒๕๕๗ คณะกรรมการได้แจ้งผลการตรวจสอบงานที่ส่งมอบเมื่อวันที่ ๑๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ จากข้อเท็จจริงดังกล่าวจะเห็นว่าเมื่อผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ได้ส่งมอบงานงวดที่ ๓ ถึงงวดที่ ๔ รวม ๒ งวด เมื่อวันที่จันทร์ที่ ๑๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๗ ผู้ถูกฟ้องคดีจะต้องดำเนินการตรวจสอบงานทั้งสองงวดให้แล้วเสร็จและแจ้งให้ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ทราบ ภายใน ๑๒ วันทำการ (งวดละ ๖ วันทำการ) กล่าวคือ จะต้องตรวจสอบให้แล้วเสร็จและแจ้งให้ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ทราบ ภายในวันพุธ ที่ ๕ มีนาคม ๒๕๕๗ และเมื่อผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ได้ส่งมอบงานงวดที่ ๕ ถึงงวดที่ ๖ รวม ๒ งวด เมื่อวันที่พฤหัสบดี ที่ ๒๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๗ ผู้ถูกฟ้องคดีจะต้องดำเนินการตรวจสอบงานทั้งสองงวดให้แล้วเสร็จและแจ้งให้ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ทราบ ภายใน ๑๒ วันทำการ (งวดละ ๖ วันทำการ) กล่าวคือ จะต้องตรวจสอบให้แล้วเสร็จและแจ้งให้ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ทราบ ภายในวันจันทร์ ที่ ๑๐ มีนาคม ๒๕๕๗ การที่ผู้ถูกฟ้องคดีทำการตรวจสอบงานที่ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ส่งมอบทั้งสองครั้งแล้วเสร็จ และแจ้งให้ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ทราบ

/เมื่อวันศุกร์...

เมื่อวันศุกร์ที่ ๗ มีนาคม ๒๕๕๗ จึงไม่ถือว่าล่าช้ากว่าระยะเวลาที่กำหนดตามระเบียบแต่อย่างใด แต่ปรากฏว่ามีช่วงเวลาที่อยู่ระหว่างการดำเนินการตรวจสอบงานที่ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ส่งมอบ ในขณะที่ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ไม่มีงานงวดใดที่จะต้องดำเนินการแก้ไขอีกในระหว่างระยะเวลาดังกล่าว ดังนี้ คือ ช่วงระหว่างวันพุธที่ ๙ เมษายน ๒๕๕๗ ซึ่งเป็นวันที่ผู้ถูกฟ้องคดีจะต้องแจ้งให้ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ทราบถึงผลการตรวจสอบงานงวดที่ ๓ ถึงงวดที่ ๔ ที่ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ แก้ไขแล้วเสร็จและส่งมอบเมื่อวันจันทร์ที่ ๒๔ มีนาคม ๒๕๕๗ จนถึงวันที่ ๒๔ เมษายน ๒๕๕๗ ซึ่งเป็นวันที่ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ทราบผลการตรวจสอบงานงวดดังกล่าว คิดเป็นระยะเวลา ๘ วัน ช่วงระหว่างวันจันทร์ที่ ๒๙ กันยายน ๒๕๕๗ ซึ่งเป็นวันที่ผู้ถูกฟ้องคดีจะต้องแจ้งให้ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ทราบถึงผลการตรวจสอบงานงวดที่ ๓ ถึงงวดที่ ๘ ที่ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ แก้ไขแล้วเสร็จและส่งมอบเมื่อวันศุกร์ที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๕๗ จนถึงวันที่ ๑๕ ตุลาคม ๒๕๕๗ ซึ่งเป็นวันที่ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ทราบผลการตรวจสอบงานงวดดังกล่าว คิดเป็นระยะเวลา ๑๖ วัน ช่วงระหว่างวันจันทร์ที่ ๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ ซึ่งเป็นวันที่ผู้ถูกฟ้องคดีจะต้องแจ้งให้ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ทราบถึงผลการตรวจสอบงานงวดที่ ๓ ถึงงวดที่ ๘ ที่ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ แก้ไขแล้วเสร็จและส่งมอบเมื่อวันอังคารที่ ๑๖ ธันวาคม ๒๕๕๗ จนถึงวันจันทร์ที่ ๑๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ ซึ่งเป็นวันที่ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ทราบผลการตรวจสอบงานงวดดังกล่าว คิดเป็นระยะเวลา ๓ วัน ส่วนระยะเวลานับแต่วันที่ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ได้รับทราบผลการตรวจงานจ้างเมื่อวันที่ ๑๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ จนถึงวันที่ ๒๑ เมษายน ๒๕๕๘ ซึ่งเป็นวันที่ผู้ถูกฟ้องคดีบอกเลิกสัญญาไม่ปรากฏ ช่วงระยะเวลาในลักษณะดังกล่าวแต่อย่างใด รวมระยะเวลาที่อยู่ในระหว่างการดำเนินการตรวจสอบงานจ้างที่อาจส่งผลกระทบต่อการทำงานตามสัญญาเป็นจำนวนทั้งสิ้น ๒๗ วัน (๘ + ๑๖ + ๓) ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีไม่อาจนำระยะเวลาดังกล่าวมารวมเป็นระยะเวลาที่ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ส่งมอบงานล่าช้าเพื่อคำนวณค่าปรับได้

ส่วนกรณีที่ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ อ้างว่าต้องหยุดงานสืบเนื่องจากการยกเลิกสัญญาของผู้ถูกฟ้องคดีตามหนังสือ ลงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๖ เป็นเวลา ๗๒ วัน นั้น ข้อเท็จจริงปรากฏว่าตามหนังสือดังกล่าวกำหนดให้ยกเลิกสัญญาตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๖ โดยกำหนดให้ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ มีสิทธิอุทธรณ์การบอกเลิกสัญญาดังกล่าวได้ภายใน ๑๕ วัน นับแต่วันที่ได้รับหนังสือบอกเลิก ซึ่งผลการบอกเลิกดังกล่าวยอมทำให้สัญญาสิ้นสุดลงตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๖ เป็นต้นไป และผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ไม่อาจเข้าทำงานได้นับแต่วันดังกล่าว ต่อมาปรากฏว่า เมื่อวันที่ ๑๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๖ ผู้ถูกฟ้องคดีได้ผ่อนปรนการบอกเลิกสัญญาดังกล่าวโดยให้ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ทำการก่อสร้างตามสัญญาให้แล้วเสร็จภายในวันที่ ๓๑ มกราคม ๒๕๕๗ มีผลให้สัญญาจ้างพิพาทยังไม่เลิกกันและผู้ฟ้องคดีที่ ๑ สามารถเข้าทำงานได้อีกครั้งตั้งแต่วันที่ดังกล่าว คิดเป็นระยะเวลาที่ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ไม่สามารถเข้าทำงานตามสัญญาได้ตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๖ ถึงวันที่ ๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๖ จำนวน ๔๘ วัน ผู้ถูกฟ้องคดีจึงไม่อาจนำระยะเวลาดังกล่าวมานับรวมเพื่อคำนวณค่าปรับ

/ได้เช่นกัน...

ได้เช่นกัน รวมระยะเวลาที่ผู้ถูกฟ้องคดีไม่อาจนำมารวมคำนวณค่าปรับได้จำนวน ๗๕ วัน (๒๗ + ๔๘) ดังนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีจึงมีสิทธิคิดค่าปรับจากผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ได้เพียง ๔๗๙ วัน (๕๕๔ - ๗๕) วันละ ๒๓,๗๘๕ บาท คิดเป็นเงินค่าปรับจำนวน ๑๑,๓๙๓,๐๑๕ บาท อย่างไรก็ตาม ค่าปรับจำนวน ๑๑,๓๙๓,๐๑๕ บาท ดังกล่าว ซึ่งคิดเป็นร้อยละ ๔๗.๙ ของค่าจ้างทั้งหมดนั้น ถือได้ว่าเป็นค่าปรับที่สูงเกินส่วน ประกอบกับผู้ถูกฟ้องคดีได้มีหนังสือลงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๖ บอกลีกสัญญาจ้างพิพาทโดยกำหนดให้สัญญาเลิกกันตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๖ แต่ต่อมา ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีบันทึกข้อตกลงยินยอมเสียค่าปรับเกินร้อยละ ๑๐ ลงวันที่ ๑๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๖ ยินยอมชำระค่าเสียหายอันเกิดจากที่ผู้รับจ้างทำงานล่าช้าตาม ข้อ ๑๕ ของสัญญาจนกว่าจะส่งมอบงานแล้วเสร็จให้แก่ผู้ถูกฟ้องคดี โดยผู้ถูกฟ้องคดีได้ผ่อนปรนให้ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ดำเนินการก่อสร้างให้แล้วเสร็จภายในวันที่ ๓๑ มกราคม ๒๕๕๗ หากเลยกำหนดผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ต้องรับผิดชอบ ดังนั้น เมื่อปรากฏว่าผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ไม่สามารถทำงานให้แล้วเสร็จตามกำหนดได้ กรณีจึงชอบที่ผู้ถูกฟ้องคดีจะบอกลีกสัญญากับผู้ฟ้องคดีที่ ๑ นับแต่วันดังกล่าวเพื่อมิให้จำนวนค่าปรับสูงเกินส่วนตามเจตนารมณ์ของข้อ ๑๓๑ ของระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการพัสดุของหน่วยการบริหารส่วนราชการท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๓๕ ที่กำหนดให้หน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นซึ่งเป็นคู่สัญญาในสัญญาซื้อหรือสัญญาจ้างได้ดำเนินการบอกลีกสัญญาหรือข้อตกลงต่อผู้ขายหรือผู้รับจ้างซึ่งเป็นคู่สัญญาอีกฝ่ายหนึ่งเมื่อผู้ขายหรือผู้รับจ้างอยู่ในระหว่างถูกปรับตามสัญญาและค่าปรับจะเกินร้อยละสิบของวงเงินค่าพัสดุหรือค่าจ้างก็เพื่อมิให้หน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นแห่งนั้นละลายหรือล่าช้าในการบอกลีกสัญญา ทั้งนี้ ก็เพื่อมิให้งานของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นตามสัญญาต้องล่าช้าต่อไปจนอาจก่อให้เกิดความเสียหายต่อการบริการสาธารณะซึ่งอยู่ในอำนาจหน้าที่ได้ นอกจากนี้ ก็เพื่อมิให้ค่าปรับมีมากเกินไปจนเป็นภาระมากเกินไปแก่ผู้ขายหรือผู้รับจ้าง และแม้ว่าผู้ขายหรือผู้รับจ้างซึ่งเป็นคู่สัญญาจะยินยอมเสียค่าปรับต่อไปก็ตาม การผ่อนปรนในการบอกลีกสัญญาก็ต้องพิจารณาตามความจำเป็นเท่านั้น ประกอบกับพิจารณาถึงพฤติกรรมการของผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ที่เข้าทำงานล่าช้าการไม่แก้ไขงานตามที่คณะกรรมการตรวจการจ้างสั่งให้แก้ไขตามควรแก่กรณี แต่การที่ผู้ถูกฟ้องคดีปล่อยให้ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ดำเนินการก่อสร้างงานต่อไปจนถึงวันที่ ๒๑ เมษายน ๒๕๕๘ รวมเป็นเวลาประมาณปีเศษจึงจะมีหนังสือบอกลีกสัญญาดังกล่าว ในขณะที่ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ แม้จะมีส่วนในการทำงานล่าช้าแต่ก็ไม่ได้ละทิ้งงาน อีกทั้งได้พยายามดำเนินการก่อสร้างรวมทั้งแก้ไขข้อบกพร่องของงานตามคำสั่งของคณะกรรมการตรวจการจ้างทุกครั้ง นับเป็นพฤติการณ์ซึ่งถือได้ว่ามีเหตุอันสมควรที่ศาลจะใช้ดุลพินิจลดค่าปรับลงตามส่วนโดยให้คงค่าปรับไว้เพียงร้อยละ ๒๐ ของค่าจ้างตามสัญญาก่อนมีการปรับลดค่าจ้างตามสัญญาเดิม คิดเป็นเงิน ๔,๗๕๓,๐๐๐ บาท ทั้งนี้ ตามสัญญาจ้าง ข้อ ๑๕ ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการพัสดุของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๓๕ ข้อ ๑๓๑ และประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๓๘๓

/วรรคหนึ่ง...

วรรคหนึ่ง เมื่อปรากฏว่าผู้ถูกฟ้องคดีได้หักเงินค่าจ้างงวดที่ ๒ ไว้เป็นค่าปรับแล้วเป็นเงินจำนวน ๑,๖๑๗,๓๘๐ บาท ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ จึงต้องชำระเงินค่าปรับส่วนที่เกินจำนวนดังกล่าวอีกจำนวน ๓,๑๓๙,๖๒๐ บาท ให้แก่ผู้ถูกฟ้องคดี เมื่อผู้ฟ้องคดีที่ ๑ มีสิทธิได้รับเงินค่าแห่งการงานงวดที่ ๓ ถึงงวดที่ ๘ เป็นเงินจำนวน ๑๗,๕๓๐,๙๓๔.๒๓ บาท หลังจากหักค่าปรับจำนวน ๓,๑๓๙,๖๒๐ บาท ออกแล้ว คงเหลือค่าแห่งการงานเป็นเงินจำนวน ๑๔,๓๙๑,๓๑๔.๖๑ บาท ดังนั้น ผู้ถูกฟ้องคดี จึงต้องจ่ายเงินค่าจ้างตามสัญญาให้แก่ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ เป็นเงินทั้งสิ้น ๑๔,๓๙๑,๓๑๔.๖๑ บาท

ส่วนกรณีที่ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ อ้างว่าผู้ถูกฟ้องคดีกระทำโดยไม่ชอบ ไม่ขยายระยะเวลา ก่อสร้างตามมติคณะรัฐมนตรีตามหนังสือสำนักงานเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ที่ นร ๐๕๐๖/ว ๑๔๑ ลงวันที่ ๒๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๗ ให้แก่ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ นั้น ข้อเท็จจริงปรากฏว่า ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ได้ส่งมอบงานทั้งหมดรวมถึงงวดที่ ๘ ซึ่งเป็นงานงวดสุดท้ายต่อผู้ถูกฟ้องคดีเมื่อวันที่ ๒๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๗ อันเป็นการส่งมอบภายใน ๑๕๐ วัน นับแต่วันที่ ๑๓ ตุลาคม ๒๕๕๖ ซึ่งเป็นวันสุดท้ายของ ระยะเวลาการดำเนินงานที่ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ได้รับการขยายตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๖ แต่คณะกรรมการตรวจการจ้างตรวจสอบแล้วเห็นว่างานก่อสร้างที่ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ส่งมอบดังกล่าวยังไม่แล้วเสร็จถูกต้องครบถ้วนสมบูรณ์ตามสัญญาและมีมติไม่รับงานที่ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ส่งมอบ รวมทั้งได้แจ้งให้ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ แก่ไขส่วนที่บกพร่องซึ่งปรากฏว่า ต่อมา ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ได้ดำเนินการแก้ไขข้อบกพร่องดังกล่าวตามคำสั่งของคณะกรรมการตรวจการจ้างและทำการส่งมอบ ต่อผู้ถูกฟ้องคดีอีกหลายครั้ง จนกระทั่งผู้ถูกฟ้องคดีได้บอกเลิกสัญญาโดยไม่มีกรรับมอบงานที่ ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ส่งมอบแต่อย่างใด ทั้งนี้ ปรากฏว่าผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ปฏิบัติงานแล้วเสร็จร้อยละ ๙๗.๙๒ กรณีจึงไม่อาจถือว่าการส่งมอบงานของผู้ฟ้องคดีที่ ๑ เมื่อวันที่ ๒๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๗ เป็นการส่งมอบ งานงวดสุดท้ายตามนัยข้อ ๒ ของหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการพิจารณาให้ความช่วยเหลือ เพิ่มเติมที่จะได้รับการขยายระยะเวลาในการดำเนินงานเพิ่มเติมตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๑๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๗ ได้ ดังนั้น การที่ผู้ถูกฟ้องคดีไม่ขยายระยะเวลาก่อสร้างตามมติคณะรัฐมนตรี ตามหนังสือสำนักงานเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ที่ นร ๐๕๐๖/ว ๑๔๑ ลงวันที่ ๒๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๗ ให้แก่ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ จึงชอบด้วยกฎหมายแล้ว ข้ออ้างของผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ไม่อาจรับฟังได้

สำหรับกรณีที่ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ อ้างว่า ผู้ถูกฟ้องคดีไม่ยอมรับงานที่ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ส่งมอบและไม่จ่ายค่าจ้างในงวดที่ ๓ ถึงงวดที่ ๘ ซึ่งเป็นเงินจำนวนมากส่งผลให้ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ขาดเงินทุนหมุนเวียนและส่งผลกระทบต่อเนื่องให้การดำเนินการก่อสร้างเป็นไปอย่างล่าช้า นั้น ตามข้อ ๔ ข. ของสัญญาจ้างพิพาทกำหนดให้ผู้ถูกฟ้องคดีต้องจ่ายค่าจ้างให้แก่ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ เมื่อผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ปฏิบัติงานแล้วเสร็จถูกต้องครบถ้วนสมบูรณ์ตามสัญญาและคณะกรรมการตรวจการจ้างได้ตรวจรับงาน เรียบร้อยตามรายละเอียดที่ระบุไว้ในแต่ละงวดแล้ว เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ดำเนินการก่อสร้างไม่แล้วเสร็จโดยถูกต้องครบถ้วนสมบูรณ์ตามสัญญา กรณีย่อมชอบที่ผู้ถูกฟ้องคดี

/จะไม่จ่าย...

จะไม่จ่ายค่าจ้างตามสัญญา ดังนั้น แม้การไม่จ่ายค่าจ้างดังกล่าวจะอาจส่งผลกระทบต่อผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ในด้านเงินทุนหมุนเวียนสำหรับใช้ในการดำเนินการก่อสร้างได้ก็ตาม แต่ไม่อาจนำมาอ้างเป็นเหตุ ของการทำงานที่ล่าช้าได้ ทั้งนี้ เพราะปัจจัยด้านเงินทุนหมุนเวียนเป็นเรื่องความรับผิดชอบของผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ในฐานะผู้ประกอบการก่อสร้างที่จะต้องเตรียมการให้พร้อมอยู่เสมอตลอดระยะเวลา ทำงานตามสัญญา ข้ออ้างดังกล่าวของผู้ฟ้องคดีที่ ๑ จึงไม่อาจรับฟังได้

สำหรับกรณีที่ถูกฟ้องคดีฟ้องแย้งให้ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ฟ้องคดีที่ ๒ ร่วมกันหรือ แทนกันชำระค่าเสียหายประโยชน์จากการที่ไม่สามารถเข้าใช้ประโยชน์จากตลาดชุมชนเทศบาลตำบล สว่างแดนดินเป็นเงินจำนวน ๔,๘๘๔,๕๖๖.๗๙ บาท นั้น ค่าเสียหายอันเกิดขึ้นจากการที่ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ทำงานล่าช้าเฉพาะส่วนที่เกินกว่าจำนวนค่าปรับที่ผู้ถูกฟ้องคดีจะพึงเรียกได้ตามสัญญาพิพาท ข้อ ๑๕ วรรคสอง นั้น จะต้องเป็นค่าเสียหายที่เป็นผลโดยตรงหรือผลตามปกติจากการบอกเลิกสัญญา ไม่ใช่ผลต่อเนื่องจากการบอกเลิกสัญญา และในกรณีที่เป็นการเสียหายอันเกิดแต่พฤติการณ์พิเศษ ผู้รับจ้างก็ต้องได้คาดเห็นพฤติการณ์พิเศษนั้นอยู่ก่อนแล้ว ซึ่งค่าเสียหายประโยชน์จากการที่ไม่สามารถ เข้าใช้ประโยชน์จากตลาดชุมชนเทศบาลตำบลสว่างแดนดินในการให้เช่าแผงค้าขายในตลาด ดังกล่าว ไม่ใช่ความเสียหายที่เป็นผลโดยตรงจากการบอกเลิกสัญญา และไม่ใช่ความเสียหายที่ ผู้ฟ้องคดีได้คาดเห็นอยู่ก่อนแล้วว่าผู้ถูกฟ้องคดีจะได้รับความเสียหายนี้หากตนก่อสร้างอาคารไม่เสร็จ ตามเวลาที่กำหนด อีกทั้งการจะให้ชดใช้ค่าเสียหายดังกล่าวนี้ จะต้องเป็นค่าเสียหายที่เคยได้รับ แน่นนอนอยู่ก่อนแล้ว ไม่ใช่ค่าเสียหายที่คาดว่าจะเป็นได้ จึงเห็นว่าผู้ถูกฟ้องคดีไม่มีสิทธิเรียกร้อง ค่าเสียหายประโยชน์จากการที่ไม่สามารถเข้าใช้ประโยชน์จากตลาดชุมชนเทศบาลตำบลสว่างแดนดิน ในการให้เช่าแผงค้าขายในตลาดนี้จากผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ตามฟ้องแย้งได้

กรณีผู้ถูกฟ้องคดีฟ้องแย้งให้ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ฟ้องคดีที่ ๒ ซึ่งเป็นหุ้นส่วน ผู้จัดการของผู้ฟ้องคดีที่ ๑ และเป็นหุ้นส่วนจำพวกไม่จำกัดความรับผิดชอบร่วมกันหรือแทนกันชำระเงิน ค่าปรับ พร้อมดอกเบี้ยรวมเป็นเงินจำนวน ๙,๙๐๕,๙๔๓.๙๖ บาท และชำระดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี ของต้นเงินจำนวน ๙,๓๓๗,๙๙๑ บาท นับถัดจากวันฟ้องเป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จ แก่ผู้ฟ้องคดี นั้น ผู้ฟ้องคดีที่ ๒ จะต้องรับผิดชอบในหนี้ใด ๆ ที่ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ได้ก่อให้เกิดขึ้นด้วย ตามมาตรา ๑๐๘๐ ประกอบกับมาตรา ๑๐๗๐ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ เมื่อปรากฏว่า ผู้ถูกฟ้องคดีได้บอกเลิกสัญญาจ้างพิพาทและเมื่อได้วินิจฉัยแล้วว่า คู่สัญญาต้องกลับคืนสู่ฐานะ ดังที่เป็นอยู่เดิม โดยผู้ฟ้องคดีที่ ๑ มีสิทธิได้รับค่าแห่งการทำงานที่ได้ทำการก่อสร้างตามสัญญาและ ผู้ถูกฟ้องคดีได้รับเอางานที่ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ จัดทำไว้ใช้ในราชการแล้ว ส่วนผู้ถูกฟ้องคดีมีสิทธิได้รับชำระ ค่าปรับจากการที่ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ผิดสัญญาก่อสร้างงานไม่แล้วเสร็จตามสัญญา แต่เมื่อนำค่าปรับ ที่ศาลพิจารณาปรับลดลงตามส่วนหักออกจากค่าแห่งการทำงานหรือค่าจ้างงานงวดที่ ๓ ถึงงวดที่ ๘ ที่ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ มีสิทธิได้รับแล้ว ผู้ถูกฟ้องคดียังคงต้องจ่ายค่าแห่งการทำงานที่เหลือให้แก่ผู้ฟ้องคดีที่ ๑

/ทำให้...

ทำให้ไม่มีกรณีที่ศาลจะบังคับให้ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ชำระค่าปรับหรือค่าเสียหายอื่นใดให้แก่ผู้ถูกฟ้องคดี
ตั้งนั้น ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ฟ้องคดีที่ ๒ จึงไม่จำเป็นต้องรับผิดชอบชำระค่าปรับหรือค่าเสียหายอื่นใด
พร้อมดอกเบี้ยแก่ผู้ถูกฟ้องคดีตามฟ้องแย้งแต่อย่างใด

กรณีผู้ถูกฟ้องคดีฟ้องแย้งให้ผู้ฟ้องคดีที่ ๓ ชำระเงินตามหนังสือคำประกัน
เลขที่ ๐๒๓๐๖๑๒๐๐๐๐๒๑๔ ลงวันที่ ๒๑ พฤษภาคม ๒๕๕๕ และดอกเบี้ยรวมเป็นเงิน
จำนวน ๑,๑๘๒,๙๑๕.๔๐ บาท และชำระดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี ของต้นเงินจำนวน
๑,๑๘๙,๒๕๐ บาท นับถัดจากวันฟ้องเป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จแก่ผู้ถูกฟ้องคดี นั้น
เมื่อได้วินิจฉัยแล้วว่า ผู้ถูกฟ้องคดีใช้สิทธิบอกเลิกสัญญาจ้างโดยชอบด้วยกฎหมายและข้อสัญญาแล้ว
คู่สัญญาต้องกลับคืนสู่ฐานะดังที่เป็นอยู่เดิม จึงถือเสมือนว่าผู้ฟ้องคดีที่ ๑ พ้นจากข้อผูกพันตาม
สัญญาเป็นผลให้ผู้ฟ้องคดีที่ ๓ หลุดพ้นจากการค้ำประกันไปด้วย และเมื่อผู้ฟ้องคดีที่ ๑ มีสิทธิได้รับ
ค่าแห่งการงานตามสัญญาจ้างดังกล่าวจากผู้ถูกฟ้องคดีด้วยแล้ว ดังนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีจึงไม่มีสิทธิ
ยึดหนังสือคำประกันดังกล่าวไว้อีกต่อไป ผู้ถูกฟ้องคดีจึงต้องคืนหนังสือคำประกันฉบับดังกล่าว
แก่ผู้ฟ้องคดีที่ ๓ ศาลจึงไม่อาจกำหนดค่าบังคับตามฟ้องแย้งของผู้ถูกฟ้องคดีแต่อย่างใด

ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษาให้ผู้ถูกฟ้องคดีชำระเงินค่าแห่งการงานให้แก่ผู้ฟ้องคดีที่ ๑
รวมเป็นเงิน ๑๔,๓๙๑,๓๑๔.๒๓ บาท พร้อมดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี ของเงินต้นดังกล่าว
นับแต่วันฟ้องเป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จให้แก่ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ทั้งนี้ ภายใน ๖๐ วัน นับแต่
วันที่ศาลมีคำพิพากษา และคืนค่าธรรมเนียมศาลบางส่วนตามส่วนของการชนะคดีให้แก่
ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดี ค่าขออื่นนอกจากนี้ ให้ยก

ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ฟ้องคดีที่ ๒ อุทธรณ์ว่า ผู้ฟ้องคดีทั้งสองไม่เห็นพ้องด้วยกับ
การที่ศาลปกครองชั้นต้นได้รับฟังข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการปฏิบัติงานของผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ตามสัญญาจ้าง
เลขที่ ๓/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๒๑ พฤษภาคม ๒๕๕๕ ว่า ข้อเท็จจริงเป็นที่ยุติว่างานก่อสร้าง
ตามสัญญาจ้างพิพาทยังไม่แล้วเสร็จสมบูรณ์ กล่าวคือ แล้วเสร็จประมาณร้อยละ ๙๗.๙๒ มีค่าก่อสร้าง
งานในส่วนที่ยังไม่แล้วเสร็จคิดเป็นเงินประมาณ ๔๑๒,๒๐๐ บาท โดยผู้ฟ้องคดีทั้งสองเห็นว่ากรณีที่
ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีหนังสือส่งมอบงานจ้าง ลงวันที่ ๑๗ เมษายน ๒๕๕๘ นั้น เป็นการส่งมอบงาน
ตามสัญญาจ้างที่มีการแก้ไขงานแล้วในงานงวดที่ ๓ งวดที่ ๔ งวดที่ ๕ งวดที่ ๖ งวดที่ ๗ และ
งวดที่ ๘ รวม ๖ งวด ซึ่งเป็นงานที่แล้วเสร็จสมบูรณ์ตามสัญญาจ้าง ถึงแม้จะปรากฏตามรายงาน
ผลการดำเนินการก่อสร้างประจำสัปดาห์ที่ผู้ควบคุมงาน (นายณรงค์เดช กรรณ) ที่รายการต่อ
ประธานคณะกรรมการตรวจการจ้างรวม ๒ ฉบับ คือ ฉบับลงวันที่ ๑๖ เมษายน ๒๕๕๘ และ
ฉบับลงวันที่ ๒๐ เมษายน ๒๕๕๘ ว่า ผลงานโดยรวมของโครงการคิดเป็นร้อยละ ๙๘.๕๔ ก็ตาม
นอกจากนี้ เมื่อผู้ฟ้องคดีที่ ๑ เห็นว่า ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ได้ดำเนินการก่อสร้างแล้วสมบูรณ์ตามโครงการแล้ว
ร้อยละ ๑๐๐ และได้ทำหนังสือส่งมอบงาน ลงวันที่ ๑๗ เมษายน ๒๕๕๘ แล้ว จึงเป็นหน้าที่ของ

/คณะกรรมการ...

คณะกรรมการตรวจการจ้างงานที่จะต้องมาทำการตรวจพิจารณาว่า งานก่อสร้างที่ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ส่งมอบไปแล้วเสร็จสมบูรณ์ตามที่ระบุไว้ในข้อตกลงตามสัญญาจ้างหรือไม่ อีกทั้งปริมาณงานหรือผลงานที่แล้วเสร็จสมบูรณ์คิดเป็นเนื้องานร้อยละ ๑๐๐ ตามความเห็นของผู้ฟ้องคดีที่ ๑ หรือเป็นไปตามปริมาณงานหรือผลงานที่ผู้ควบคุมงานตรวจสอบแล้วเห็นว่าผลงานโดยรวมของโครงการคิดเป็นร้อยละ ๙๘.๕๔ นอกจากนี้ ปริมาณงานหรือผลงานที่แตกต่างกันนั้นก็เพียงร้อยละ ๑.๔๖ เท่านั้น โดยส่วนต่างนี้อาจจะเป็นข้อซึ่งมิใช่สาระสำคัญของเนื้องาน ซึ่งตามรายงานของผู้ควบคุมงานดังกล่าวมิได้ระบุให้ชัดเจนว่า ในส่วนของผลงานที่เหลืออยู่อีกร้อยละ ๑.๔๖ นั้น เป็นเนื้องานส่วนใดหรือรายการใด เมื่อต่อมา ในวันที่ ๒๑ เมษายน ๒๕๕๘ ผู้ถูกฟ้องคดีได้มีหนังสือแจ้งบอกเลิกสัญญาจ้างกับผู้ฟ้องคดีที่ ๑ โดยอ้างว่าผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ทำงานก่อสร้างไม่แล้วเสร็จ จึงเห็นได้ว่า ข้อเท็จจริงในส่วนที่ว่างงานก่อสร้างตามสัญญาจ้างแล้วเสร็จสมบูรณ์หรือไม่ ยังเป็นประเด็นที่คู่สัญญา ยังโต้แย้งกันอยู่ หาได้เป็นที่ยุติตามที่ศาลปกครองชั้นต้นได้วินิจฉัยไว้ไม่ การที่ศาลปกครองชั้นต้น ได้วินิจฉัยชี้ขาดว่าเป็นข้อเท็จจริงที่ยุติแล้วว่างงานก่อสร้างของผู้ฟ้องคดีที่ ๑ นั้น ยังไม่แล้วเสร็จตามสัญญาจ้าง โดยยังมีได้ไปวินิจฉัยในส่วนที่ประเด็นเนื้อหาของคดี ย่อมมีผลให้ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ เสียเปรียบตามรูปคดี ทั้งนี้ ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ขอยกเหตุผลอันแสดงให้เห็นว่างานก่อสร้างตามสัญญาจ้าง เลขที่ ๓/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๒๑ พฤษภาคม ๒๕๕๕ และรวมถึงบันทึกข้อตกลงท้ายสัญญาจ้างทุกฉบับนั้น เป็นงานก่อสร้างที่แล้วเสร็จสมบูรณ์ตามสัญญาจ้างแล้ว กล่าวคือ หลังจากที่ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ เห็นว่างานก่อสร้างตามสัญญาจ้างแล้วเสร็จสมบูรณ์ร้อยละ ๑๐๐ ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีหนังสือส่งมอบงานงวดที่ ๓ ถึงงวดที่ ๘ ซึ่งประธานกรรมการตรวจการจ้างได้รับทราบการส่งงานจ้างของผู้ฟ้องคดีที่ ๑ แล้ว จึงได้มีบันทึกข้อความ ลงวันที่ ๒๑ เมษายน ๒๕๕๘ แจ้งกำหนดนัดหมายให้คณะกรรมการตรวจการจ้างไปตรวจสอบผลงานในวันที่ ๒๓ เมษายน ๒๕๕๘ เวลา ๐๙.๐๐ น. แต่กลับปรากฏว่า นายกเทศมนตรีของผู้ถูกฟ้องคดีได้มีหนังสือ ลงวันที่ ๒๑ เมษายน ๒๕๕๘ บอกเลิกสัญญาจ้างกับผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ทั้งที่ตามข้อ ๑๓๐ วรรคหนึ่ง ของระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการพัสดุของหน่วยบริหารราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม กำหนดไว้ว่า ให้หัวหน้าฝ่ายบริหารของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นพิจารณาใช้สิทธิบอกเลิกสัญญาหรือข้อตกลงในกรณีที่มีเหตุอันเชื่อได้ว่า ผู้รับจ้างไม่สามารถทำงานให้แล้วเสร็จภายในระยะเวลาที่กำหนด หากผู้ถูกฟ้องคดีจะถือตามความเห็นของผู้ควบคุมงานตามรายงานผลการดำเนินการก่อสร้างประจำสัปดาห์ ฉบับลงวันที่ ๑๖ และวันที่ ๒๐ เมษายน ๒๕๕๘ แล้วจะเห็นได้ว่า ปริมาณงานหรือผลงานที่ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ได้ก่อสร้างคิดเป็นร้อยละ ๙๘.๕๔ หากค่าของงานเป็นไปตามที่ผู้ควบคุมงานของผู้ถูกฟ้องคดีได้ตรวจสอบไว้จริงก็ต้องฟังว่ามีงานก่อสร้างยังคงค้างอยู่เพียงเล็กน้อยคิดเป็นร้อยละ ๑.๔๖ ซึ่งวิญญูชนย่อมตระหนักได้ว่า กรณีนี้ไม่ใช่เป็นกรณีที่มีเหตุอันเชื่อได้ว่า ผู้รับจ้างไม่สามารถทำงานให้แล้วเสร็จภายในระยะเวลาที่กำหนดตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย

/ดังกล่าว...

ดังกล่าวกำหนดไว้อย่างแน่นอน การที่ผู้ถูกฟ้องคดีใช้สิทธิบอกเลิกสัญญา ก่อนถึงวันที่คณะกรรมการ
 ตรวจสอบการจ้างนัดหมายจะไปตรวจสอบการจ้างให้แก่ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ย่อมบ่งบอกถึงว่าเป็นการใช้สิทธิบอกเลิก
 สัญญาจ้างกับผู้ฟ้องคดีที่ ๑ โดยไม่สุจริต ซึ่งหลังจากนั้นแล้ว ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ก็ไม่ได้รับการบอกกล่าว
 จากผู้ถูกฟ้องคดีเป็นหนังสืออีกว่า งานที่ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ส่งมอบไปนั้นมีข้อที่ไม่สมบูรณ์หรือไม่
 ครบถ้วนตามที่สัญญาจ้างกำหนดไว้แต่อย่างใด ซึ่งปรากฏต่อมาภายหลังจากผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ได้ยื่นฟ้อง
 ผู้ถูกฟ้องคดีเพื่อเรียกร้องเงินค่าจ้างงวดงานที่ผู้ถูกฟ้องคดียังไม่ตรวจรับงานงวดที่ ๓ ถึงงวดที่ ๘
 ว่า ผู้ถูกฟ้องคดีได้มีคำสั่งเทศบาลตำบลสว่างแดนดิน ที่ ๒๕๐/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๒๔ กันยายน ๒๕๕๘
 แต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินการตรวจสอบและประมาณราคาตามโครงการก่อสร้างอาคาร
 ตลาดชุมชนเทศบาลตำบลสว่างแดนดินตามสัญญาจ้างเลขที่ ๓/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๒๑ พฤษภาคม
 ๒๕๕๕ โดยอ้างไว้ในคำสั่งดังกล่าวว่า ผู้รับจ้างยังดำเนินการไม่แล้วเสร็จเรียบร้อยตามแบบรูป
 รายการบางรายการและมีการบอกเลิกสัญญาจ้างกับผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ไปแล้ว ซึ่งต่อมา ผู้ถูกฟ้องคดี
 ได้มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบปริมาณรายการก่อสร้างของโครงการขึ้นมาอีกหนึ่งชุดตาม
 คำสั่งเทศบาลตำบลสว่างแดนดิน ที่ ๒๓๗/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๒๑ ตุลาคม ๒๕๕๙ ซึ่งคณะกรรมการชุดหลัง
 ได้สรุปผลการตรวจสอบปริมาณงานก่อสร้างตามสัญญาจ้างว่ายังไม่แล้วเสร็จ กล่าวคือ แล้วเสร็จ
 ประมาณร้อยละ ๙๗.๙๒ มีค่าก่อสร้างในส่วนที่ยังไม่แล้วเสร็จคิดเป็นเงินประมาณ ๔๑๒,๒๐๐ บาท
 ซึ่งผู้ฟ้องคดีที่ ๑ เห็นว่าการดำเนินการตรวจสอบรายการก่อสร้างที่ยังไม่แล้วเสร็จนั้น เป็นเรื่อง
 การบริหารโครงการซึ่งเป็นการดำเนินการภายในหน่วยงานของผู้ถูกฟ้องคดี หาได้มีผลผูกพันกับ
 ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ตามสัญญาจ้างที่เลิกกันไปแล้วแต่อย่างใดไม่ ทั้งไม่ปรากฏข้อเท็จจริงใดๆ อันถือว่าเป็น
 พยานหลักฐานว่าผู้ถูกฟ้องคดีได้มีการดำเนินการเบิกจ่ายงบประมาณของผู้ถูกฟ้องคดี
 เพื่อดำเนินการก่อสร้างส่วนที่ยังไม่สมบูรณ์ตามโครงการต่อไปให้แล้วเสร็จแต่อย่างใด กรณีจึงต้องฟังว่า
 ภายหลังที่ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ส่งมอบงานก่อสร้างเมื่อวันที่ ๑๗ เมษายน ๒๕๕๘ แล้วนั้น ผู้ถูกฟ้องคดี
 ยังไม่ได้ดำเนินการปรับปรุงต่อเติมหรือแก้ไขงานที่ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ได้ส่งมอบงานไปแล้วแต่อย่างใด
 นอกจากนี้ ยังปรากฏข้อเท็จจริงอันเป็นที่ประจักษ์ต่อสาธารณชน กล่าวคือ ตามบันทึกการส่งมอบ
 และการตรวจรับมอบอาคาร จังหวัดสกลนคร ฉบับลงวันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๖๐ ระหว่าง
 เทศมนตรีตำบลสว่างแดนดิน ในฐานะผู้ส่งมอบอาคารตลาดสดคอนกรีตเสริมเหล็กชั้นเดียว
 จำนวน ๑ หลัง ห้องขายสินค้าจำนวน ๓๖ ห้อง และอาคารห้องน้ำคอนกรีตเสริมเหล็กจำนวน ๑ หลัง
 กับคณะกรรมการตรวจรับมอบอาคารตามคำสั่งจังหวัดสกลนคร ที่ ๑๒๕๖/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๔
 เมษายน ๒๕๖๐ ได้ระบุสาระสำคัญของการมอบอาคารว่า การปลูกสร้างของอาคารถูกต้อง
 ตามแบบแปลนที่ได้รับจากกรมธนารักษ์และได้ปฏิบัติตามสัญญาก่อสร้างของคณะกรรมการ
 ยกกรรมสิทธิ์ให้กระทรวงการคลัง (แบบ ส. ๔/๓๓) ตามสัญญาที่ ๑/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๕๔
 ถูกต้องครบถ้วน และไม่มีส่วนใดของอาคารที่จะต้องปรับปรุงจากหลักฐานอันเป็นเอกสารสำคัญ

/ดังกล่าว...

ดังกล่าวที่ผู้ถูกฟ้องคดีกระทำไว้กับคณะกรรมการตรวจรับมอบอาคาร ไม่ปรากฏพยานหลักฐานอื่นใดที่จะแสดงให้เห็นว่าภายหลังส่งมอบงานของผู้ฟ้องคดีที่ ๑ แล้ว ได้มีการปรับปรุงอาคารในส่วนที่ผู้ถูกฟ้องคดีได้กระทำไปแต่อย่างใด และเมื่อคณะกรรมการตรวจรับมอบอาคารซึ่งจังหวัดสกลนครได้แต่งตั้งขึ้นได้ตรวจสอบสภาพของอาคารตลาดที่รับมอบแล้วเห็นว่า การปลูกสร้างอาคารถูกต้องตามแบบแปลนและไม่มีอาคารส่วนใดต้องปรับปรุงซึ่งคณะกรรมการดังกล่าวเป็นบุคคลภายนอกไม่มีส่วนได้เสียในคดีได้ยอมรับสภาพอาคารตลาดดังกล่าว ข้อเท็จจริงส่วนนี้จึงไม่อาจรับฟังตามข้อกล่าวอ้างของผู้ถูกฟ้องคดีที่อ้างว่างานก่อสร้างของผู้ฟ้องคดีที่ ๑ มีส่วนที่ยังไม่แล้วเสร็จคิดเป็นเงินประมาณ ๔๑๒,๒๐๐ บาท การที่ผู้ถูกฟ้องคดีได้สิทธิบอกเลิกสัญญากับผู้ฟ้องคดีที่ ๑ เป็นการใช้สิทธิโดยไม่สุจริต ผู้ถูกฟ้องคดีจึงต้องชดเชยค่าเสียหายโดยคิดจากค่างานที่ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ได้กระทำและผู้ถูกฟ้องคดีได้ยอมรับเอาประโยชน์จากค่างานที่ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ได้กระทำแล้ว ดังนั้น ค่าเสียหายของผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ย่อมได้แก่ค่าางวดงานตั้งแต่งวดที่ ๓ ถึงงวดที่ ๘ รวมเป็นเงินทั้งสิ้น ๑๘,๓๐๔,๙๓๖ บาท

ประเด็นต่อมา เรื่องค่าปรับ ผู้ฟ้องคดีทั้งสองไม่เห็นพ้องด้วยกับคำพิพากษาในส่วนนี้ก็แต่เฉพาะประเด็นที่ศาลใช้ดุลพินิจปรับลดค่าปรับให้แก่ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ในอัตราร้อยละ ๒๐ ของค่าจ้าง โดยผู้ฟ้องคดีทั้งสองเห็นว่าแม้เงินค่าปรับจะเป็นการลงโทษผู้รับจ้างที่ไม่อาจปฏิบัติตามสัญญาที่ตกลงกันไว้ข้อใดข้อหนึ่งก็ตาม แต่เมื่อผู้ถูกฟ้องคดีบอกเลิกสัญญาจ้างกับผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ทั้งที่ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ได้ดำเนินการส่งมอบงานจนถึงงวดสุดท้ายแล้ว แต่ผู้ถูกฟ้องคดีไม่ไปทำการตรวจการจ้างให้แก่ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ถือได้ว่าผู้ถูกฟ้องคดีใช้สิทธิบอกเลิกสัญญาจ้างโดยไม่สุจริต ตามนัยมาตรา ๕ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ประกอบกับงานก่อสร้างอาคารตลาดที่ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ได้ก่อสร้างไว้ ปรากฏข้อเท็จจริงในเวลาต่อมาว่า ผู้ถูกฟ้องคดีได้ส่งมอบอาคารไปโดยมีสภาพที่สมบูรณ์ ซึ่งเป็นไปตามวัตถุประสงค์ของการก่อสร้างตลาดอันเป็นกิจการบริการสาธารณะอย่างหนึ่งของผู้ถูกฟ้องคดี อีกทั้งเจตนารมณ์ของข้อ ๑๓๑ ของระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการพัสดุของหน่วยบริหารราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๓๕ ที่กำหนดให้หน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นดำเนินการบอกเลิกข้อตกลงต่อผู้ขายหรือผู้รับจ้างซึ่งเป็นคู่สัญญาอีกฝ่ายหนึ่งเมื่อผู้ขายหรือผู้รับจ้างอยู่ในระหว่างถูกปรับตามสัญญาและค่าปรับจะเกินร้อยละ ๑๐ ของวงเงินค่าพัสดุหรือค่าจ้าง ทั้งนี้ เพื่อมิให้หน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นนั้นละเลยหรือล่าช้าในการบอกเลิกสัญญา นอกจากนี้ ก็เพื่อมิให้ค่าปรับมีมากเกินไปจนเป็นภาระมากเกินไปแก่ผู้ขายหรือผู้รับจ้าง ถึงแม้ว่าผู้ขายหรือผู้รับจ้างซึ่งเป็นคู่สัญญาจะยินยอมเสียค่าปรับต่อไปก็ตาม อีกทั้งระเบียบกระทรวงมหาดไทยดังกล่าวก็มิได้มีเจตนารมณ์ที่จะให้หน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นแสวงประโยชน์จากค่าปรับกับคู่สัญญา ดังนั้น ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ จึงเห็นว่า ค่าปรับที่ศาลปกครองชั้นต้นได้ปรับลดให้แก่ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ เป็นในอัตราร้อยละ ๒๐ ของวงเงินค่าจ้างนั้น ยังคงสูงเกินส่วนอยู่ดี

/และที่เหมาะสม...

และที่เหมาะสมนั้นควรคิดค่าปรับจากผู้ฟ้องคดีที่ ๑ เพียงร้อยละ ๑๐ ของวงเงินค่าจ้างเท่านั้น หรือคิดเป็นเงินจำนวน ๒,๓๗๘,๕๐๐ บาท ดังนั้น ค่าจ้างก่อสร้างซึ่งถือเป็นค่าเสียหายที่ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ควรได้รับ คือ ค่างานงวดที่ ๓ ถึงงวดที่ ๘ หักออกด้วยค่าปรับในอัตราร้อยละ ๑๐ ของวงเงินค่าจ้าง และผู้ฟ้องคดีทั้งสองขอคิดอัตราดอกเบี้ยร้อยละ ๗.๕ ต่อปี จากต้นเงินจำนวน ๑๗,๑๘๒,๐๑๔ บาท นับถัดจากวันฟ้องเป็นต้นไป

ขอให้ศาลปกครองสูงสุดพิพากษาแก้คำพิพากษาศาลปกครองชั้นต้น เป็นให้ผู้ถูกฟ้องคดีใช้เงินค่าเสียหายอันเป็นค่างานงวดที่ ๓ ถึงงวดที่ ๘ ให้แก่ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ เป็นเงินจำนวน ๑๗,๑๘๒,๐๑๔ บาท พร้อมดอกเบี้ยอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี นับถัดจากวันฟ้องเป็นต้นไป จนกว่าจะชำระเสร็จ

ผู้ถูกฟ้องคดีแก้อุทธรณ์ว่า การที่ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ อุทธรณ์คำพิพากษาศาลปกครองชั้นต้น ในประเด็นแรก ว่างานก่อสร้างตามทำสัญญาจ้างเลขที่ ๓/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๒๑ พฤษภาคม ๒๕๕๕ และรวมถึงบันทึกข้อตกลงแนบท้ายสัญญาทุกฉบับนั้น เป็นงานก่อสร้างที่แล้วเสร็จสมบูรณ์ตามสัญญาจ้างแล้ว นั้น งานก่อสร้างยังไม่แล้วเสร็จสมบูรณ์ กล่าวคือ แล้วเสร็จประมาณร้อยละ ๙๗.๙๒ มีค่าก่อสร้างในส่วนที่ยังไม่แล้วเสร็จ คิดเป็นเงินประมาณ ๔๑๒,๒๐๐ บาท โดยงานงวดที่ ๓ ถึงงวดที่ ๘ ที่ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ส่งมอบมานั้น ผู้ควบคุมงานได้ตรวจสอบแล้วมีความเห็นว่า งานก่อสร้างผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ส่งมอบนั้น คิดผลงานโดยรวมร้อยละ ๙๘.๕๔ ซึ่งสัญญาจ้างเลขที่ ๓/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๒๑ พฤษภาคม ๒๕๕๕ ข้อ ๕ ข. ได้กำหนดเวลาแล้วเสร็จและสิทธิของผู้ว่าจ้างในการบอกเลิกสัญญาไว้ว่า ผู้รับจ้างต้องเริ่มทำงานในวันที่ ๒๒ พฤษภาคม ๒๕๕๕ และต้องทำงานให้แล้วเสร็จภายในวันที่ ๒๑ พฤษภาคม ๒๕๕๖ ต่อมา คู่สัญญาได้ตกลงทำบันทึกข้อตกลง ครั้งที่ ๑/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๒๗ กันยายน ๒๕๕๕ แก้ไขกำหนดวันสิ้นสุดสัญญาจ้างจากเดิมวันที่ ๒๑ พฤษภาคม ๒๕๕๖ เป็นวันที่ ๑๖ พฤษภาคม ๒๕๕๖ และผู้ถูกฟ้องคดีได้ขยายระยะเวลาก่อสร้างตามมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๖ เพื่อช่วยเหลือผู้ประกอบการก่อสร้างที่ได้รับผลกระทบจากการขาดแคลนแรงงานอันเนื่องจากการปรับค่าจ้างขั้นต่ำ ๓๐๐ บาท เป็นระยะเวลา ๑๕๐ วัน ตั้งแต่วันที่ ๑๗ พฤษภาคม ๒๕๕๖ ถึงวันที่ ๑๓ ตุลาคม ๒๕๕๖ ซึ่งภายหลังครบกำหนดขยายระยะเวลาก่อสร้าง ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ก็ยังไม่สามารถส่งมอบงานที่แล้วเสร็จเรียบร้อยถูกต้องตามสัญญา ถือได้ว่าผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ได้ทำการก่อสร้างงานเลยกำหนดเวลาสิ้นสุดของงาน คือวันที่ ๑๓ ตุลาคม ๒๕๕๖ ดังนั้น ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ จึงเป็นฝ่ายประพฤตินิสัยผิดสัญญาจนถึงวันที่ ๒๑ เมษายน ๒๕๕๘ ซึ่งเป็นวันบอกเลิกสัญญา ส่วนที่ผู้ถูกฟ้องคดีได้มีคำสั่งเทศบาลตำบลสว่างแดนดิน ที่ ๒๕๐/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๒๔ กันยายน ๒๕๕๘ แต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินการตรวจสอบและประมาณราคาก่อสร้างอาคารตลาดชุมชนเทศบาลตำบลสว่างแดนดินตามสัญญาจ้างเลขที่ ๓/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๒๑ พฤษภาคม ๒๕๕๕ และคำสั่งเทศบาลตำบลสว่างแดนดิน ที่ ๒๓๓/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๒๑ ตุลาคม ๒๕๕๙ นั้น

/ก็เพื่อ...

ก็เพื่อตรวจสอบและสรุปผลการตรวจสอบปริมาณงานก่อสร้างตามสัญญาจ้างที่ยังไม่แล้วเสร็จ โดยคณะกรรมการฯ ได้สรุปผลว่า งานก่อสร้างดังกล่าวแล้วเสร็จไปแล้วร้อยละ ๙๗.๙๒ มีค่าส่วนงานที่ยังไม่แล้วเสร็จคิดเป็นเงินประมาณ ๔๑๒,๒๐๐ บาท ซึ่งแม้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ยังไม่ดำเนินการปรับปรุง ต่อเติมหรือแก้ไขงานที่ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ส่งมอบงานก่อสร้างเมื่อวันที่ ๑๗ เมษายน ๒๕๕๘ ก็ตาม แต่ผู้ถูกฟ้องคดีก็ได้รับการรายงานการส่งมอบอาคารที่ผู้ฟ้องคดีได้ส่งมอบไม่แล้วเสร็จไปยังธนารักษ์ พื้นที่สกลนคร โดยได้ระบุรายการงานก่อสร้างดังกล่าวแล้วเสร็จไปแล้วร้อยละ ๙๗.๙๒ มีค่าส่วนงานที่ยังไม่แล้วเสร็จคิดเป็นเงินจำนวน ๔๑๒,๒๐๐ บาท และในการตรวจรับมอบอาคารตลาดกับ จังหวัดสกลนครนั้น ก็เป็นอำนาจพิจารณาของธนารักษ์พื้นที่และคณะกรรมการตรวจรับมอบอาคาร ตามเงื่อนไขในสัญญาที่กรมธนารักษ์กำหนดในการที่พิจารณาตรวจรับมอบอาคาร ซึ่งเป็นคนละส่วนกับ สัญญาจ้างเลขที่ ๓/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๒๑ พฤษภาคม ๒๕๕๕ ที่ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ได้ทำกับผู้ถูกฟ้องคดี เมื่อข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า เมื่อพ้นกำหนดขยายระยะเวลาก่อสร้าง ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ก็ยังไม่สามารถ ส่งมอบงานที่แล้วเสร็จเรียบร้อยถูกต้องตามสัญญา ถัดได้ว่าผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ได้ทำการก่อสร้างงาน เลยกำหนดเวลาสิ้นสุดของงานในวันที่ ๑๓ ตุลาคม ๒๕๕๖ ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ จึงเป็นฝ่ายกระทำผิดสัญญา ผู้ถูกฟ้องคดีย่อมมีสิทธิบอกเลิกสัญญาได้ กรณีจึงเป็นการบอกเลิกสัญญาที่ชอบด้วยกฎหมายและสัญญา การที่ผู้ถูกฟ้องคดีไม่ได้ตรวจสอบงานที่ผู้ฟ้องคดีส่งมอบเสียก่อน จึงไม่ทำให้สิทธิบอกเลิกสัญญา เสียไปแต่อย่างใด การบอกเลิกสัญญาของผู้ถูกฟ้องคดีจึงไม่ใช่การใช้สิทธิโดยไม่สุจริตตามที่ ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ กล่าวอ้างแต่อย่างใด

คดีนี้ศาลปกครองสูงสุดไม่จัดให้มีการนั่งพิจารณาคดี คู่กรณีไม่ได้ยื่นคำแถลง เป็นหนังสือและไม่ได้แจ้งความประสงค์ให้ศาลจัดให้มีการนั่งพิจารณาคดี โดยได้รับฟังสรุปข้อเท็จจริง ของตุลาการเจ้าของสำนวน และคำชี้แจงด้วยวาจาประกอบคำแถลงการณ์เป็นหนังสือของตุลาการ ผู้แถลงคดี

ศาลปกครองสูงสุดได้ตรวจพิจารณาพยานหลักฐานในคำฟ้อง คำให้การ คำคัดค้าน คำให้การ คำให้การเพิ่มเติม คำอุทธรณ์ และคำแก้อุทธรณ์ แล้ว

ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า ผู้ถูกฟ้องคดีกับผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ทำสัญญาจ้างเลขที่ ๓/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๒๑ พฤษภาคม ๒๕๕๕ ว่าจ้างผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ก่อสร้างตลาดชุมชนเทศบาลตำบลสว่างแดนดิน อำเภอสว่างแดนดิน จังหวัดสกลนคร วงเงินค่าจ้าง ๒๓,๗๘๕,๐๐๐ บาท ตามสัญญากำหนดให้ ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ เริ่มทำงานภายในวันที่ ๒๒ พฤษภาคม ๒๕๕๕ และให้แล้วเสร็จภายในวันที่ ๒๑ พฤษภาคม ๒๕๕๖ รวมระยะเวลาก่อสร้าง ๓๖๐ วัน กำหนดการส่งมอบงานและจ่ายเงินเป็นงวดๆ จำนวน ๘ งวด ดังนี้ งวดที่ ๑ จำนวน ๒,๖๘๗,๗๐๕ บาท เบิกจ่ายเมื่อปฏิบัติงานวางผัง ถมดิน ก่อสร้างงานกำแพงกันดินแล้วเสร็จ ก่อสร้างงานโครงสร้างอาคารตลาดได้ร้อยละ ๒๐ มีกำหนด

/ระยะเวลา...

ระยะเวลาในการก่อสร้าง ๔๕ วัน งวดที่ ๒ จำนวน ๒,๗๙๒,๓๕๙ บาท เบิกจ่ายเมื่อปฏิบัติงานก่อสร้างงานโครงสร้างอาคารตลาดแล้วเสร็จ ก่อสร้างงานโครงสร้างหลังคาเหล็กอาคารตลาดได้ร้อยละ ๕๗ มีกำหนดระยะเวลาในการก่อสร้าง ๔๕ วัน งวดที่ ๓ จำนวน ๒,๘๘๙,๘๗๗.๕๐ บาท เบิกจ่ายเมื่อปฏิบัติงานก่อสร้างโครงสร้างหลังคาเหล็กอาคารตลาดแล้วเสร็จ ก่อสร้างงานวางระบายน้ำ MH๑ แล้วเสร็จ ก่อสร้างงานหลังคาได้ร้อยละ ๖๐ ก่อสร้างงานศูนย์อาคารได้ร้อยละ ๗๐ ก่อสร้างงานห้องขายสินค้าได้ร้อยละ ๒๐ มีกำหนดระยะเวลาในการก่อสร้าง ๔๖ วัน งวดที่ ๔ จำนวน ๒,๙๒๕,๕๕๕ บาท เบิกจ่ายเมื่อปฏิบัติงานก่อสร้างหลังคา งานฉาบปูน งานโครงแผงป้ายขาย งานไฟฟ้า แผงขายสินค้า งานระบบสุขาภิบาลและประปาอาคารตลาดแล้วเสร็จ ก่อสร้างงานศูนย์อาหารแล้วเสร็จ ก่อสร้างงานส่วนสำนักงานอาคารตลาดแล้วเสร็จ ก่อสร้างงานวางระบายน้ำ MH๒ แล้วเสร็จ ก่อสร้างงานห้องขายสินค้าได้ร้อยละ ๓๐ มีกำหนดระยะเวลาในการก่อสร้าง ๔๘ วัน งวดที่ ๕ จำนวน ๒,๙๘๒,๖๓๙ บาท เบิกจ่ายเมื่อปฏิบัติงานก่อสร้างผิวพื้นอาคารตลาดแล้วเสร็จ ก่อสร้างงานห้องขายสินค้าแล้วเสร็จ ก่อสร้างงานแผงล้างรวมแล้วเสร็จ มีกำหนดระยะเวลาในการก่อสร้าง ๔๖ วัน งวดที่ ๖ จำนวน ๓,๑๒๐,๕๙๒ บาท เบิกจ่ายเมื่อปฏิบัติงานก่อสร้างรั้วตลาดแนว ๑ แล้วเสร็จ ก่อสร้างงานระบบท่อระบายน้ำแล้วเสร็จ ก่อสร้างงานอาคารห้องน้ำตลาดได้ร้อยละ ๖๐ ก่อสร้างงานลานคอนกรีตและที่จอดรถได้ร้อยละ ๓๐ มีกำหนดระยะเวลาในการก่อสร้าง ๔๒ วัน งวดที่ ๗ จำนวน ๓,๑๓๙,๖๒๐ บาท เบิกจ่ายเมื่อปฏิบัติงานทาสีอาคารตลาดแล้วเสร็จ ก่อสร้างงานอาคารห้องน้ำตลาดแล้วเสร็จ ก่อสร้างงานลานคอนกรีตและที่จอดรถแล้วเสร็จ ก่อสร้างงานระบบไฟฟ้าอาคารได้ร้อยละ ๓๐ ก่อสร้างงานขยายเขตไฟฟ้าและติดตั้งหม้อแปลงไฟฟ้าแล้วเสร็จ มีกำหนดระยะเวลาในการก่อสร้าง ๔๓ วัน และงวดที่ ๘ จำนวน ๓,๒๔๖,๖๕๒.๕๐ บาท เบิกจ่ายเมื่อปฏิบัติงานแล้วเสร็จบริบูรณ์ตามแบบรูปรายการละเอียดและข้อกำหนดตามสัญญาจ้าง รวมทั้งทำความสะอาดสถานที่ก่อสร้างให้เรียบร้อยตามที่กำหนดไว้ในข้อ ๒๐ มีกำหนดระยะเวลาในการก่อสร้าง ๔๕ วัน ทั้งนี้ ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ สามารถส่งงานและขอเบิกจ่ายเงินงวดใดก่อนก็ได้ หากงานงวดดังกล่าวแล้วเสร็จก่อนและไม่มีผลกระทบต่อโครงสร้างความมั่นคงแข็งแรงหรือขั้นตอนการดำเนินการตามหลักวิชาช่าง ยกเว้นงวดสุดท้าย ซึ่งแต่ละงวดต้องให้คณะกรรมการตรวจการจ้างตรวจรับงานให้เรียบร้อยตามรายละเอียดที่ระบุไว้ในแต่ละงวด ถ้าผู้ฟ้องคดีที่ ๑ มิได้ลงมือทำงานภายในกำหนดเวลา หรือไม่สามารทำงานให้แล้วเสร็จตามกำหนดเวลา หรือมีเหตุให้เชื่อได้ว่าผู้รับจ้างไม่สามารถทำงานให้แล้วเสร็จภายในกำหนดเวลา หรือจะแล้วเสร็จล่าช้าเกินกว่ากำหนดเวลา หรือผู้รับจ้างทำผิดสัญญาข้อใดข้อหนึ่งหรือตกเป็นผู้ล้มละลาย หรือเพิกเฉยไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของคณะกรรมการตรวจการจ้างหรือผู้ควบคุมงานหรือบริษัทที่ปรึกษาซึ่งได้รับมอบอำนาจจากผู้ถูกฟ้องคดีผู้ถูกฟ้องคดีมีสิทธิบอกเลิกสัญญาได้ และหากผู้รับจ้างไม่สามารถทำงานให้แล้วเสร็จตามเวลาที่กำหนดไว้ในสัญญาและผู้ว่าจ้างยังมีได้

/บอกเลิกสัญญา...

บอกเลิกสัญญา ผู้รับจ้างจะต้องชำระค่าปรับให้แก่ผู้ว่าจ้างเป็นเงินจำนวนวันละ ๔๗,๕๗๐ บาท ในการทำสัญญาดังกล่าวผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ได้นำหนังสือสัญญาค้ำประกันของผู้ฟ้องคดีที่ ๓ เลขที่ ๐๒๓๐๖๑๒๐๐๐๒๑๔ ลงวันที่ ๒๑ พฤษภาคม ๒๕๕๕ เป็นเงินจำนวน ๑,๑๘๙,๒๕๐ บาท ให้ไว้แก่ผู้ถูกฟ้องคดีเพื่อเป็นหลักประกันการปฏิบัติตามสัญญา ต่อมา ภายหลังจากการทำสัญญา คู่สัญญาทั้งสองฝ่ายได้ตกลงทำบันทึกข้อตกลง ครั้งที่ ๑/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๒๗ กันยายน ๒๕๕๕ แก้ไขกำหนดวันสิ้นสุดสัญญาจ้างจากเดิมวันที่ ๒๑ พฤษภาคม ๒๕๕๖ เป็นวันที่ ๑๖ พฤษภาคม ๒๕๕๖ และผู้ถูกฟ้องคดีได้ขยายระยะเวลาก่อสร้างตามสัญญาตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๖ เพื่อช่วยเหลือผู้ประกอบการก่อสร้างที่ได้รับผลกระทบจากการขาดแคลนแรงงาน อันเนื่องจากการปรับค่าจ้างขั้นต่ำ ๓๐๐ บาท เป็นระยะเวลา ๑๕๐ วัน ตั้งแต่วันที่ ๑๗ พฤษภาคม ๒๕๕๖ ถึงวันที่ ๑๓ ตุลาคม ๒๕๕๖ และได้ตกลงกันตามบันทึกข้อตกลง ครั้งที่ ๓/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๒๗ มีนาคม ๒๕๕๕ ลดจำนวนค่าปรับรายวันลงเป็นวันละ ๒๓,๗๘๕ บาท รวมทั้งมีการตกลงปรับลดวงเงินค่าก่อสร้างลงจำนวน ๑๔ รายการ รวมเป็นเงิน ๓๖๑,๘๐๑.๗๗ บาท ทั้งนี้ ตามบันทึกข้อตกลง ครั้งที่ ๔/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๒๗ มีนาคม ๒๕๕๕

ในการปฏิบัติงานของผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ปรากฏว่า ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ได้ส่งมอบงานงวดที่ ๑ และงวดที่ ๒ โดยผู้ถูกฟ้องคดีได้ตรวจรับไว้เมื่อวันที่ ๒๓ กันยายน ๒๕๕๕ และวันที่ ๑๙ มิถุนายน ๒๕๕๖ ตามลำดับ และได้เบิกจ่ายเงินค่าจ้างทั้งสองงวดให้แก่ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ แล้วงวดที่ ๑ เป็นเงินจำนวน ๒,๖๘๗,๗๐๕ บาท งวดที่ ๒ เป็นเงินจำนวน ๑,๑๗๔,๙๗๙ บาท หลังจากนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีได้มีหนังสือ ลงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๖ บอกเลิกสัญญาจ้าง โดยกำหนดให้สัญญาเลิกกัน ตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๖ แต่ต่อมา ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีบันทึกข้อตกลงยินยอมเสียค่าปรับ เกินร้อยละ ๑๐ ลงวันที่ ๑๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๖ ยินยอมชำระค่าเสียหายอันเกิดจากที่ผู้รับจ้าง ทำงานล่าช้าตาม ข้อ ๑๕ ของสัญญาจนกว่าจะส่งมอบงานแล้วเสร็จให้แก่ผู้ถูกฟ้องคดี ผู้ถูกฟ้องคดี จึงได้ผ่อนปรนให้ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ดำเนินการก่อสร้างงานต่อไป โดยให้ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ทำการก่อสร้าง ตามสัญญาให้แล้วเสร็จภายในวันที่ ๓๑ มกราคม ๒๕๕๗ มีผลให้สัญญาจ้างพิพาทยังไม่เลิกกัน และผู้ฟ้องคดีที่ ๑ สามารถเข้าทำงานได้อีกครั้งตั้งแต่วันดังกล่าว และต่อมา ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีหนังสือ ลงวันที่ ๒๑ เมษายน ๒๕๕๗ ยินยอมเสียค่าปรับส่วนเกินร้อยละ ๑๐ ของวงเงินค่าจ้างตามสัญญาจ้าง พิพาท ซึ่งในส่วนงานงวดที่ ๓ ถึงงวดที่ ๘ นั้น ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ได้ส่งมอบงานหลายครั้ง ได้แก่ งวดที่ ๓ ถึงงวดที่ ๖ ส่งมอบเมื่อวันที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๕๖ คณะกรรมการตรวจการจ้างได้ตรวจสอบแล้ว เห็นว่ายังไม่ถูกต้องครบถ้วนตามแบบที่กำหนดในสัญญา จึงไม่รับไว้ในราชการและมีหนังสือลงวันที่ ๑๖ มกราคม ๒๕๕๗ แจ้งผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ให้ดำเนินการแก้ไข งานงวดที่ ๓ ถึงงวดที่ ๔ และ งานงวดที่ ๕ ถึงงวดที่ ๖ ที่แก้ไข ส่งมอบเมื่อวันที่ ๑๗ และวันที่ ๒๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๗ ตามลำดับ

/คณะกรรมการ...

คณะกรรมการตรวจการจ้างได้ตรวจสอบแล้วเห็นว่ายังไม่ถูกต้องครบถ้วนตามแบบที่กำหนดในสัญญา จึงไม่รับไว้ในราชการและมีหนังสือลงวันที่ ๗ มีนาคม ๒๕๕๗ แจ้งผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ให้ดำเนินการแก้ไข ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ได้ส่งมอบงานงวดที่ ๓ ถึงงวดที่ ๔ ที่แก้ไข ส่งมอบเมื่อวันที่ ๒๔ มีนาคม ๒๕๕๗ คณะกรรมการตรวจการจ้างได้ตรวจสอบแล้วเห็นว่ายังไม่ถูกต้องครบถ้วนตามแบบที่กำหนดในสัญญา จึงไม่รับไว้ในราชการและมีหนังสือลงวันที่ ๒๔ เมษายน ๒๕๕๗ แจ้งผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ให้ดำเนินการแก้ไข งานงวดที่ ๕ ถึงงวดที่ ๘ ส่งมอบเมื่อวันที่ ๒๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๗ คณะกรรมการตรวจการจ้างได้ตรวจสอบแล้วเห็นว่า ยังไม่ถูกต้องครบถ้วนตามแบบที่กำหนดในสัญญา จึงไม่รับไว้ในราชการและมีหนังสือลงวันที่ ๒๐ พฤษภาคม ๒๕๕๗ แจ้งผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ให้ดำเนินการแก้ไข งานงวดที่ ๓ ถึงงวดที่ ๘ ที่แก้ไข ส่งมอบเมื่อวันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๕๗ คณะกรรมการตรวจการจ้างได้ตรวจสอบแล้วเห็นว่า ยังไม่ถูกต้องครบถ้วนตามแบบที่กำหนดในสัญญา จึงไม่รับไว้ในราชการและมีหนังสือ ลงวันที่ ๑๕ ตุลาคม ๒๕๕๗ แจ้งผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ให้ดำเนินการแก้ไข งานงวดที่ ๓ ถึงงวดที่ ๘ ที่แก้ไข ส่งมอบเมื่อวันที่ ๑๖ ธันวาคม ๒๕๕๗ คณะกรรมการตรวจการจ้างได้ตรวจสอบแล้วเห็นว่ายังไม่ถูกต้องครบถ้วนตามแบบที่กำหนดในสัญญา จึงไม่รับไว้ในราชการและมีหนังสือลงวันที่ ๑๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ แจ้งผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ให้ดำเนินการแก้ไข โดยมีรายละเอียดดังนี้ งานงวดที่ ๓ โครงสร้างหลังคาเหล็ก TRUSS A ๒ ห่างจากเสามาก งานงวดที่ ๔ แผงล้างในศูนย์อาหารติดตั้งไม่เรียบร้อย งานงวดที่ ๕ งานปูกระเบื้องผิวหยาบก่อสร้างไม่ครบถ้วนตามแบบ ราวเสตนเลสห้องน้ำคนพิการไม่ครบและก่อสร้างไม่ถูกต้องตามแบบ งานประตูม้วนห้องขายสินค้าไม่เรียบร้อย งานงวดที่ ๖ รั้วแนว ๒ ความสูงไม่ได้ตามแบบ หลอดไฟพร้อมอุปกรณ์ ๑ ชุด ไม่ถูกต้องตามแบบ ราวเสตนเลสสำหรับทางเข้าและภายในห้องน้ำคนพิการติดตั้งไม่ครบและรูปแบบไม่ถูกต้อง รางระบายน้ำสแตนเลสก่อสร้างไม่ครบตามแบบ โถปัสสาวะชายชำรุด ๘ ตัว โถส้วมนั่งยอง ๓ ตัว เคาเตอร์อ่างล้างหน้าห้องน้ำชาย-หญิง ปูแกรนิตความหนาไม่ตรงตามแบบ งานกำแพงกันดิน ๑ และทางขึ้นความสูงไม่ถูกต้องตามแบบ งานคันทันข้างศูนย์อาหารยังไม่มี ถังน้ำสำเร็จรูปไม่ตรงตามแบบ ตะแกรงน้ำทิ้งแบบดักกลิ่นติดตั้งไม่ครบ งานงวดที่ ๗ งานทางเดินภายนอกอาคารปูแผ่นยังไม่เรียบร้อย ไม่มีการอุดรอยต่อของแผ่นพื้นด้วยซีเมนต์ผสมทราย และงานงวดที่ ๘ งานป้ายอาคารตลาดและเสาไม่เรียบร้อย ป้ายโครงการยังไม่มี แผงล้างไม่เก็บงานท่อประปาให้เรียบร้อย แผงขายสินค้าไม่เก็บรายละเอียดโครงเหล็กให้เรียบร้อย งานลานคอนกรีตและที่จอดรถมีน้ำขัง ผิวหลุดร่อน จำนวน ๘ จุด งานทำความสะอาดอาคารและพื้นที่บริเวณทั้งหมดยังไม่ดำเนินการให้เรียบร้อย ไม่มีหนังสือรับรองผลการทดสอบวัสดุหรือเอกสารประกอบอุปกรณ์ต่างๆ ซึ่งผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ได้ส่งมอบงานงวดที่ ๓ ถึงงวดที่ ๘ ที่แก้ไขอีกครั้งหนึ่งเมื่อวันที่ ๑๗ เมษายน ๒๕๕๘ แต่ไม่มีการตรวจรับ

/ต่อมา...

ต่อมา ในวันที่ ๒๑ เมษายน ๒๕๕๘ ผู้ถูกฟ้องคดีได้มีหนังสือบอกเลิกสัญญาและแจ้งใช้สิทธิเรียกค่าปรับจากผู้ฟ้องคดีนับตั้งแต่วันที่สิ้นสุดสัญญาจนถึงวันบอกเลิกสัญญา คือตั้งแต่วันที่ ๑๓ ตุลาคม ๒๕๕๖ ถึงวันที่ ๒๐ เมษายน ๒๕๕๘ เป็นเวลา ๕๕๓ วัน อัตราค่าปรับวันละ ๒๓,๗๘๕ บาท รวมเป็นเงินทั้งสิ้น ๑๓,๑๕๓,๑๐๕ บาท รวมทั้งรับหลักประกันสัญญาตามหนังสือค้ำประกันของผู้ฟ้องคดีที่ ๓ เลขที่ ๐๒๓๐๖๑๒๐๐๐๐๒๑๔ ลงวันที่ ๒๑ พฤษภาคม ๒๕๕๕ เป็นจำนวนเงิน ๑,๑๘๙,๒๕๐ บาท ซึ่งในระหว่างนั้น ตามรายงานผลการดำเนินการก่อสร้างประจำสัปดาห์ของผู้ควบคุมงาน ลงวันที่ ๑๖ เมษายน ๒๕๕๘ ซึ่งเป็นการรายงานผลการดำเนินการของผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ในงานงวดที่ ๓ ถึงงวดที่ ๘ ระหว่างวันที่ ๗ ถึงวันที่ ๑๕ เมษายน ๒๕๕๘ และฉบับลงวันที่ ๒๐ เมษายน ๒๕๕๘ ซึ่งเป็นการรายงานผลการดำเนินการของผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ในงานงวดที่ ๓ ถึงงวดที่ ๘ ระหว่างวันที่ ๑๖ ถึงวันที่ ๑๙ เมษายน ๒๕๕๘ ได้รายงานต่อประธานกรรมการตรวจการจ้างว่า ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ มีผลงานโดยรวมของโครงการร้อยละ ๙๘.๕๔ โดยไม่มีการระบุรายละเอียดของการดำเนินการ และปัญหาอุปสรรคในการดำเนินการ หลังจากนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีได้มีคำสั่งเทศบาลตำบลสว่างแดนดิน ที่ ๒๓๓/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๒๑ ตุลาคม ๒๕๕๙ แต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบปริมาณรายการก่อสร้างของโครงการตลาดชุมชนสว่างแดนดินและกำหนดราคากลางค่าก่อสร้างของโครงการตามปริมาณงานที่ยังไม่แล้วเสร็จ ให้มีหน้าที่ตรวจสอบปริมาณรายการก่อสร้างของโครงการก่อสร้างตลาดชุมชนตำบลสว่างแดนดิน ณ ปัจจุบัน กับรายการที่จะต้องดำเนินการก่อสร้างต่อให้แล้วเสร็จเพิ่มเติม จากการตรวจสอบของคณะกรรมการตามคำสั่ง ที่ ๒๙๐/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๒๔ กันยายน ๒๕๕๘ คณะกรรมการฯ ได้มีบันทึกข้อความลงวันที่ ๕ มกราคม ๒๕๖๐ รายงานนายกเทศมนตรีตำบลสว่างแดนดินว่า ได้ดำเนินการตรวจสอบปริมาณรายการก่อสร้าง จากสถานที่ก่อสร้างจริง และประมาณราคากลาง เสร็จเรียบร้อยแล้ว รายละเอียดตามใบแจ้งปริมาณที่แนบมาพร้อมบันทึกนี้ สรุปราคาก่อสร้างของโครงการตามปริมาณงานที่ยังไม่แล้วเสร็จ เป็นเงินจำนวน ๔๑๒,๒๐๐ บาท ต่อมา ผู้ถูกฟ้องคดีได้ดำเนินการส่งมอบอาคารตลาดดังกล่าวต่อธนารักษ์พื้นที่สกลนคร ตามสัญญาก่อสร้างอาคารยกกรรมสิทธิ์ให้กระทรวงการคลัง (แบบ ส. ๔/๓๓) สัญญาที่ ๑/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๕๔ และคณะกรรมการตรวจรับมอบอาคารที่ได้ตั้งขึ้นตามคำสั่งจังหวัดสกลนคร ที่ ๑๒๕๖/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๔ เมษายน ๒๕๖๐ ได้ตรวจสอบอาคารดังกล่าวแล้วปรากฏว่า การปลูกสร้างอาคารถูกต้องตามแบบแปลนที่ได้รับอนุญาตจากกรมธนารักษ์โดยไม่มีส่วนที่ควรปรับปรุง ซึ่งสอดคล้องกับความเห็นของผู้ควบคุมการก่อสร้างที่ได้รับรองการก่อสร้างอาคารตลาดสดดังกล่าวว่าถูกต้องตามแบบรูปรายการก่อสร้าง และเงื่อนไขในสัญญาที่กรมธนารักษ์กำหนด โดยไม่ปรากฏว่าผู้ถูกฟ้องคดีได้โต้แย้งคัดค้านบันทึกและความเห็นของผู้ควบคุมการก่อสร้างดังกล่าวว่าไม่ถูกต้องประการใด และเห็นว่า

/ฟังให้...

พิจให้จังหวัดทำสัญญาเช่าและจดทะเบียนการเช่าอาคาร ทำประกันอัคคีภัย และสำรวจรายการสิ่งปลูกสร้างนำส่งขึ้นทะเบียนที่ราชพัสดุ ต่อมา ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ นำคดีมาฟ้องต่อศาลปกครองชั้นต้น ขอให้ผู้ถูกฟ้องคดีรับผิดจ่ายค่าจ้างตามสัญญาจ้างเลขที่ ๓/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๒๑ พฤษภาคม ๒๕๕๕ งวดที่ ๓ ถึงงวดที่ ๘ เป็นเงินจำนวนทั้งสิ้น ๑๘,๓๐๔,๙๓๖ บาท พร้อมดอกเบี้ยจำนวน ๓,๔๓๒,๑๗๖ บาท รวมเป็นเงินจำนวน ๒๑,๗๓๗,๑๑๒ บาท และดอกเบี้ยร้อยละ ๑๕ ต่อปี ของเงินจำนวน ๑๘,๓๐๔,๙๓๖ บาท นับแต่วันฟ้องเป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จให้แก่ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ส่วนผู้ถูกฟ้องคดีฟ้องแย้งเรียกค่าปรับและค่าเสียหายจากการบอกเลิกสัญญาจ้างเลขที่ ๓/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๒๑ พฤษภาคม ๒๕๕๕ จากผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษาให้ผู้ถูกฟ้องคดีชำระเงินค่าแห่งการทำงานให้แก่ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ รวมเป็นเงิน ๑๔,๓๙๑,๓๑๔.๒๓ บาท พร้อมดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี ของเงินต้นดังกล่าว นับแต่วันฟ้องเป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จให้แก่ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ทั้งนี้ ภายใน ๖๐ วันนับแต่วันที่ศาลมีคำพิพากษา และคืนค่าธรรมเนียมศาลบางส่วนตามส่วนของการชนะคดีให้แก่ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดี คำขออื่นนอกจากนี้ให้ยก ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ฟ้องคดีที่ ๒ ไม่เห็นด้วยกับคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น จึงยื่นอุทธรณ์คัดค้านคำพิพากษาดังกล่าวเป็นคดีนี้ต่อศาลปกครองสูงสุด ทั้งนี้ ในระหว่างการพิจารณาคดีของศาลปกครองสูงสุด ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ฟ้องคดีที่ ๒ ยื่นคำร้องขอให้ศาลปกครองสูงสุดออกคำสั่งบังคับให้ผู้ถูกฟ้องคดีชำระค่าแห่งการทำงานให้แก่ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ เป็นเงิน ๑๔,๓๙๑,๓๑๔.๒๓ บาท พร้อมดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปีของเงินต้นดังกล่าว นับแต่วันฟ้องเป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จให้แก่ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ตามคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น ศาลปกครองสูงสุดมีคำสั่งให้มีการปฏิบัติตามคำสั่งบังคับของศาลปกครองชั้นต้นในส่วนที่ให้ผู้ถูกฟ้องคดีชำระค่าแห่งการทำงานให้แก่ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ เป็นเงิน ๑๔,๓๙๑,๓๑๔.๒๓ บาท พร้อมพร้อมดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปีของต้นเงินดังกล่าว นับแต่วันฟ้องเป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จ

ศาลปกครองสูงสุดได้ตรวจพิจารณากฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับที่เกี่ยวข้องประกอบด้วยแล้ว

คดีมีประเด็นที่ศาลปกครองสูงสุดจะต้องวินิจฉัยว่า ผู้ถูกฟ้องคดีต้องรับผิดชอบค่าใช้จ่ายตามสัญญาจ้างเลขที่ ๓/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๒๑ พฤษภาคม ๒๕๕๕ ในงานงวดที่ ๓ ถึงงวดที่ ๘ ให้แก่ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ หรือไม่ เพียงใด และผู้ถูกฟ้องคดีมีสิทธิเรียกค่าปรับตามสัญญาจ้างดังกล่าวจากผู้ฟ้องคดีที่ ๑ หรือไม่ เพียงใด

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๓๙๑ วรรคหนึ่งบัญญัติว่า เมื่อคู่สัญญาฝ่ายหนึ่งได้ใช้สิทธิเลิกสัญญาแล้ว คู่สัญญาแต่ละฝ่ายจำต้องให้อีกฝ่ายหนึ่งได้กลับคืนสู่ฐานะดังที่เป็นอยู่เดิม แต่ทั้งนี้จะให้เป็นที่เสื่อมเสียแก่สิทธิของบุคคลภายนอกหาได้ไม่

/วรรคสาม...

วรรคสาม บัญญัติว่า ส่วนที่เป็นการทำงานอันได้กระทำให้และเป็นการยอมให้ใช้ทรัพย์สินนั้น การที่จะขอใช้คืน ท่านให้ทำได้ด้วยใช้เงินตามควรค่าแห่งการนั้นๆ หรือถ้าในสัญญาที่กำหนดว่าให้ใช้เงินตอบแทนก็ให้ใช้ตามนั้น วรรคสี่ บัญญัติว่า การใช้สิทธิเลิกสัญญานั้นหากกระทบกระทั่งถึงสิทธิเรียกร้องค่าเสียหายไม่ มาตรา ๒๐๔ บัญญัติว่า ถ้าหนี้ถึงกำหนดชำระแล้ว และภายหลังแต่นั้นเจ้าหนี้ได้ให้คำเตือนลูกหนี้แล้ว ลูกหนี้ยังไม่ชำระหนี้ไซ้ ลูกหนี้ได้ชื่อว่าผิดนัดเพราะเขาเตือนแล้ว และตามสัญญาจ้างเลขที่ ๓/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๒๑ พฤษภาคม ๒๕๕๕ ข้อ ๔ ข. ได้กำหนดค่าจ้างและการจ่ายเงินไว้ว่า กำหนดการจ่ายเงินเป็นงวดๆ รวม ๘ งวด ตามจำนวนเงินที่ระบุไว้ในแต่ละงวด โดยที่ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ จะมีสิทธิได้รับเงินดังกล่าวก็ต่อเมื่อได้ดำเนินการก่อสร้างตามรายละเอียดตามที่ระบุไว้ในแต่ละงวดงานนั้นแล้วเสร็จครบถ้วนสมบูรณ์ และคณะกรรมการตรวจการจ้างได้ตรวจรับงานเรียบร้อยแล้ว และข้อ ๕ ข. ได้กำหนดเวลาแล้วเสร็จและสิทธิของผู้ว่าจ้างในการบอกเลิกสัญญาไว้ว่า ถ้าผู้รับจ้างมิได้ลงมือทำงานภายในกำหนดเวลา หรือไม่สามารทำงานให้แล้วเสร็จตามกำหนดเวลา หรือมีเหตุให้เชื่อได้ว่าผู้รับจ้างไม่สามารถทำงานให้แล้วเสร็จภายในกำหนดเวลา หรือจะแล้วเสร็จล่าช้าเกินกว่ากำหนด หรือผู้รับจ้างทำผิดสัญญาข้อใดข้อหนึ่ง หรือตกเป็นผู้ล้มละลายหรือเพิกเฉยไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของคณะกรรมการตรวจการจ้าง หรือผู้ควบคุมงานหรือบริษัทที่ปรึกษาซึ่งได้รับมอบอำนาจจากผู้ว่าจ้าง ผู้ว่าจ้างมีสิทธิที่จะบอกเลิกสัญญานี้ได้ และมีสิทธิจ้างผู้รับจ้างรายใหม่เข้าทำงานของผู้รับจ้างให้ลุล่วงไปได้ด้วย

เมื่อข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า ผู้ถูกฟ้องคดีทำสัญญาจ้างเลขที่ ๓/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๒๑ พฤษภาคม ๒๕๕๕ ว่าจ้างผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ก่อสร้างตลาดชุมชนเทศบาลตำบลสว่างแดนดิน อำเภอสว่างแดนดิน จังหวัดสกลนคร ตามสัญญากำหนดให้ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ เริ่มทำงานภายในวันที่ ๒๒ พฤษภาคม ๒๕๕๕ และให้แล้วเสร็จภายในวันที่ ๒๑ พฤษภาคม ๒๕๕๖ รวมระยะเวลาก่อสร้าง ๓๖๐ วัน ต่อมา คู่สัญญาได้ทำบันทึกข้อตกลง ครั้งที่ ๑/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๒๗ กันยายน ๒๕๕๕ แก้ไขกำหนดวันสิ้นสุดสัญญาจ้างจากเดิมวันที่ ๒๑ พฤษภาคม ๒๕๕๖ เป็นวันที่ ๑๖ พฤษภาคม ๒๕๕๖ และผู้ถูกฟ้องคดีได้ขยายระยะเวลาก่อสร้างตามสัญญาตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๖ เพื่อช่วยเหลือผู้ประกอบการก่อสร้างที่ได้รับผลกระทบจากการขาดแคลนแรงงานอันเนื่องจากการปรับค่าจ้างขั้นต่ำ ๓๐๐ บาท เป็นระยะเวลา ๑๕๐ วัน ตั้งแต่วันที่ ๑๗ พฤษภาคม ๒๕๕๖ ขยายระยะเวลาออกไปจนถึงวันที่ ๑๓ ตุลาคม ๒๕๕๖ และเมื่อสิ้นสุดกำหนดเวลาดังกล่าวแล้ว ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ยังไม่สามารถทำงานก่อสร้างให้แล้วเสร็จตามสัญญา จึงเป็นกรณีที่ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ทำงานก่อสร้างไม่แล้วเสร็จภายในกำหนดเวลา อย่างไรก็ตาม ภายหลังจากวันที่ ๑๓ ตุลาคม ๒๕๕๖ อันเป็นวันสิ้นสุดกำหนดเวลาตามสัญญา ผู้ถูกฟ้องคดียังไม่ได้มีการบอกเลิกสัญญา โดยปรากฏว่า ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีหนังสือ ลงวันที่ ๒๑ เมษายน ๒๕๕๗ ยินยอมเสียค่าปรับ

/ส่วนที่เกิน...

ส่วนที่เกินร้อยละ ๑๐ ของวงเงินค่าก่อสร้างตามสัญญาโดยไม่มีเงื่อนไข และผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ยังคงมีการทำงานและส่งมอบงานตามสัญญาอีกหลายครั้ง ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีได้ตรวจรับงานพร้อมกับมีการสั่งให้แก้ไขงาน โดยก่อนที่ผู้ถูกฟ้องคดีจะมีหนังสือบอกเลิกสัญญาในวันที่ ๒๑ เมษายน ๒๕๕๘ นั้น ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีหนังสือส่งมอบงานงวดที่ ๓ ถึงงวดที่ ๘ เมื่อวันที่ ๑๖ ธันวาคม ๒๕๕๗ คณะกรรมการตรวจการจ้างได้ตรวจสอบแล้วเห็นว่ายังไม่ถูกต้องครบถ้วนตามแบบที่กำหนดในสัญญาจึงไม่รับไว้ในราชการ และมีหนังสือ ลงวันที่ ๑๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ แจ้งผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ให้ดำเนินการแก้ไขหรือก่อสร้างเพิ่มเติม โดยในรายละเอียดหนังสือแจ้งผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ดังกล่าว ระบุรายการงานที่ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ต้องดำเนินการ ได้แก่ งานงวดที่ ๓ โครงสร้างหลังคาเหล็ก TRUSS A ๒ ห่างจากเสามาก งานงวดที่ ๔ แผงล้างในศูนย์อาหารติดตั้งไม่เรียบร้อย งานงวดที่ ๕ งานปูกระเบื้องผิวหยาบก่อสร้างไม่ครบถ้วนตามแบบ ราวแอสตันเลสห้องน้ำคนพิการไม่ครบและก่อสร้างไม่ถูกต้องตามแบบ งานประตูม้วนห้องขายสินค้าไม่เรียบร้อยงานงวดที่ ๖ รั้วแนว ๒ ความสูงไม่ได้ตามแบบ หลอดไฟพร้อมอุปกรณ์ ๑ ชุด ไม่ถูกต้องตามแบบ ราวแอสตันเลสสำหรับทางเข้าและภายในห้องน้ำคนพิการติดตั้งไม่ครบและรูปแบบไม่ถูกต้อง รางระบายน้ำสแตนเลสก่อสร้างไม่ครบตามแบบ โถปัสสาวะชายชำรุด ๘ ตัว โถส้วมนั่งยอง ๓ ตัว เคาเตอร์อ่างล้างหน้าห้องน้ำชาย - หญิง ปูแกรนิตความหนาไม่ตรงตามแบบ งานกำแพงกันดิน ๑ และทางขึ้นความสูงไม่ถูกต้องตามแบบ งานคันทันข้างศูนย์อาหารยังไม่มี ถังน้ำสำเร็จรูปไม่ตรงตามแบบ ตะแกรงน้ำทิ้งแบบดักกลิ่นติดตั้งไม่ครบ งานงวดที่ ๗ งานทางเดินภายนอกอาคารปูแผ่นยังไม่เรียบร้อย ไม่มีการอุดรอยต่อของแผ่นพื้นด้วยซีเมนต์ผสมทราย และงานงวดที่ ๘ งานป้ายอาคารตลาดและเสาไม่เรียบร้อย ป้ายโครงการยังไม่มี แผงล้างไม่เก็บงานท่อประปาให้เรียบร้อย แผงขายสินค้าไม่เก็บรายละเอียดโครงเหล็กให้เรียบร้อย งานลานคอนกรีตและที่จอดรถมีน้ำขัง ผิวหลุดร่อน จำนวน ๘ จุด งานทำความสะอาดอาคารและพื้นที่บริเวณทั้งหมดยังไม่ดำเนินการให้เรียบร้อย ไม่มีหนังสือรับรองผลการทดสอบวัสดุหรือเอกสารประกอบอุปกรณ์ต่างๆ ซึ่งเมื่อพิจารณาประกอบกับรายงานผลการดำเนินการก่อสร้างประจำสัปดาห์ของผู้ควบคุมงานในเดือนเมษายน ๒๕๕๘ อันเป็นช่วงเวลาที่ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีหนังสือ ลงวันที่ ๑๗ เมษายน ๒๕๕๘ ส่งมอบงานงวดที่ ๓ ถึงงวดที่ ๘ ที่แก้ไขอีกครึ่งหนึ่ง ผู้ควบคุมงานได้มีรายงานผลการดำเนินการก่อสร้างประจำสัปดาห์ ฉบับลงวันที่ ๑๖ เมษายน ๒๕๕๘ ซึ่งเป็นการรายงานผลการดำเนินการของผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ในระหว่างวันที่ ๗ ถึงวันที่ ๑๕ เมษายน ๒๕๕๘ และฉบับลงวันที่ ๒๐ เมษายน ๒๕๕๘ ซึ่งเป็นการรายงานผลการดำเนินการในระหว่างวันที่ ๑๖ ถึงวันที่ ๑๙ เมษายน ๒๕๕๘ รายงานต่อประธานกรรมการตรวจการจ้างว่า ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ มีผลงานโดยรวมของโครงการร้อยละ ๙๘.๕๔ อันสอดคล้องกับรายงานผลการตรวจสอบปริมาณรายการก่อสร้าง จากสถานที่ก่อสร้างจริง และประมาณราคากลางของ

/คณะกรรมการ...

คณะกรรมการตรวจสอบปริมาณรายการก่อสร้างของโครงการตลาดชุมชนสว่างแดนดินและกำหนดราคากลางค่าก่อสร้างของโครงการตามปริมาณงานที่ยังไม่แล้วเสร็จตามคำสั่งเทศบาลตำบลสว่างแดนดิน ที่ ๒๓๓/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๒๑ ตุลาคม ๒๕๕๙ ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีแต่งตั้งขึ้นภายหลังจากการบอกเลิกสัญญา ที่มีความเห็นรายงานนายกเทศมนตรีตำบลสว่างแดนดินว่า ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ มีรายการก่อสร้างที่ยังไม่แล้วเสร็จหรือต้องแก้ไขเพิ่มเติม สรุปราคาก่อสร้างเป็นเงินเพียงจำนวน ๔๑๒,๒๐๐ บาท และงานก่อสร้างดังกล่าวแล้วเสร็จไปแล้วร้อยละ ๙๗.๙๒ กรณีจึงเห็นได้ว่าการปฏิบัติงานตามสัญญาครั้งนี้ ถึงแม้จะมีการงานบางส่วนที่ยังมีข้อโต้แย้งระหว่างคู่สัญญาว่าเป็นการปฏิบัติงานได้ครบถ้วนถูกต้องตามสัญญาหรือไม่ แต่สภาพของงานที่มีข้อโต้แย้งนั้นเป็นเพียงรายละเอียดบางส่วน และเป็นส่วนเล็กน้อยของการปฏิบัติตามสัญญา โดยรับฟังได้ว่าการปฏิบัติงานตามสัญญาครบถ้วนเกือบทั้งหมดแล้ว ซึ่งในกรณีนี้ ถึงแม้ฝ่ายปกครองจะมีดุลพินิจที่จะพิจารณาบอกเลิกสัญญาได้ตามสัญญา ข้อ ๕ ข. แต่ในการใช้ดุลพินิจเพื่อบอกเลิกสัญญาดังกล่าว คู่สัญญาฝ่ายปกครองต้องมีข้อเท็จจริงและพฤติการณ์เป็นเหตุผลรองรับในการใช้ดุลพินิจเช่นว่านั้น โดยพิจารณาจากข้อเท็จจริง สถานการณ์ เหตุผลและความจำเป็นในแต่ละกรณีเป็นสำคัญ รวมทั้งคู่สัญญาฝ่ายปกครองยังต้องคำนึงถึงหลักการบริหารสัญญาทางปกครองที่มุ่งหมายให้คู่สัญญาฝ่ายปกครองต้องดำเนินการให้การปฏิบัติตามสัญญาเป็นไปได้อย่างลุล่วง เกิดผลสำเร็จ รวมทั้งการให้ความร่วมมือและสนับสนุนแก่คู่สัญญาฝ่ายเอกชนตามสมควรเพื่อแก้ไขปัญหาอุปสรรคต่างๆ ที่เกิดขึ้น เพื่อให้การจัดทำบริการสาธารณะในหน้าที่และอำนาจเรียบร้อย มีประสิทธิภาพ และไม่เกิดความเสียหายต่อคู่สัญญาฝ่ายเอกชนเกินสมควรด้วย ในคดีนี้ ข้อเท็จจริงหรือพฤติการณ์จึงไม่ใช่กรณีที่ฝ่ายปกครองพึงใช้ดุลพินิจบอกเลิกสัญญา เพราะมีการดำเนินการเกือบครบถ้วนตามสัญญาแล้ว เพียงแต่มีรายละเอียดส่วนเล็กน้อยเท่านั้นที่ให้นดำเนินการให้เรียบร้อย เว้นแต่จะปรากฏว่าคู่สัญญาฝ่ายเอกชนไม่มีพฤติการณ์ที่จะเอาใจใส่หรือนำพาที่จะแก้ไขงาน อย่่างไรก็ตาม เมื่อผู้ถูกฟ้องคดีบอกเลิกสัญญาแล้ว ไม่ปรากฏว่าคู่สัญญาฝ่ายใดมีการปฏิบัติตามสิทธิหน้าที่ต่อกันตามสัญญาอีก กรณีจึงต้องถือว่าคู่สัญญาทั้งสองฝ่ายตกลงกันเลิกสัญญาโดยปริยาย สัญญาจึงเป็นอันเลิกกัน และเป็นกรณีที่สัญญาเป็นอันเลิกกันโดยมิอาจถือได้ว่าเกิดจากความผิดหรือความบกพร่องของคู่สัญญาฝ่ายใด คู่สัญญาแต่ละฝ่ายจึงจำต้องให้อีกฝ่ายได้กลับคืนสู่ฐานะดังที่เป็นอยู่เดิม โดยเทียบเคียงหลักการให้กลับคืนสู่ฐานะดังที่เป็นอยู่เดิมกรณีที่มีการบอกเลิกสัญญาตามมาตรา ๓๙๑ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ผู้ถูกฟ้องคดีจึงต้องใช้ค่าแห่งการงานที่ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ได้กระทำไว้ ซึ่งกรณีนี้เทียบเคียงได้กับค่าจ้างตามสัญญา เนื่องจากไม่อาจถือว่าการที่สัญญาเลิกกันเป็นความผิดของคู่สัญญาฝ่ายใด เมื่อผู้ถูกฟ้องคดีได้แต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบปริมาณรายการก่อสร้างของโครงการตลาดชุมชนสว่างแดนดินและกำหนดราคากลางค่าก่อสร้างของโครงการ

/ตามปริมาณ...

ตามปริมาณงานที่ยังไม่แล้วเสร็จ ตามคำสั่งเทศบาลตำบลสว่างแดนดิน ที่ ๒๓๓/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๒๑ ตุลาคม ๒๕๕๙ คณะกรรมการฯ มีความเห็นรายงานนายกเทศมนตรีตำบลสว่างแดนดินว่า ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ มีรายการก่อสร้างที่ยังไม่แล้วเสร็จหรือต้องแก้ไขเพิ่มเติม สรุปราคาก่อสร้างเป็นเงินจำนวน ๔๑๒,๒๐๐ บาท โดยตามรายงานดังกล่าว คณะกรรมการฯ ได้ทำการตรวจสอบโดยจำแนกเป็นปริมาณงานแต่ละรายการโดยละเอียด เช่น ส่วนงานตลาด จำแนกออกเป็นงานผิวพื้น งานไฟฟ้า แผงขายสินค้า งานชุดราวแอสตันเลสสำหรับคนพิการ ศก. ๑ นี้ว งานป้ายอาคารตลาดและเสา ส่วนงานรางระบายน้ำ MH ๒ จำแนกเป็น ฝาปิดตะแกรง ส่วนงานศูนย์อาหารตลาดสด จำแนกเป็น งานประตู - หน้าต่าง แล้วจึงทำการประมาณราคาแต่ละรายการ ซึ่งปริมาณงานดังกล่าวอยู่ในขอบข่ายงานตามสัญญา และสอดคล้องกับรายการงานที่ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ต้องทำการแก้ไขหรือก่อสร้างเพิ่มเติมตามหนังสือของผู้ถูกฟ้องคดี ลงวันที่ ๑๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ ซึ่งเป็นการตรวจรับงานครั้งสุดท้ายและเป็นเวลาใกล้เคียงก่อนที่ผู้ถูกฟ้องคดีจะบอกเลิกสัญญา กรณีจึงรับฟังได้ว่า ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ทำการก่อสร้างงานงวดที่ ๓ ถึงงานงวดที่ ๘ รวมจำนวน ๖ งวดงานตามสัญญาไม่แล้วเสร็จ คิดเป็นเงินจำนวน ๔๑๒,๒๐๐ บาท เมื่องานทั้ง ๖ งวดดังกล่าว มีค่าจ้างตามสัญญารวมเป็นเงินจำนวน ๑๗,๙๔๓,๑๓๔.๒๓ บาท หักค่างานสำหรับส่วนที่ยังก่อสร้างไม่แล้วเสร็จเป็นเงินจำนวน ๔๑๒,๒๐๐ บาท คงเหลือค่างานส่วนที่ก่อสร้างแล้วเสร็จเป็นเงินจำนวน ๑๗,๕๓๐,๙๓๔.๒๓ บาท จึงถือว่าเป็นค่าแห่งการงานที่ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ฟังได้รับเพื่อการกลับสู่สถานะดังที่เป็นอยู่เดิมตามจำนวนเงินดังกล่าว ผู้ถูกฟ้องคดีจึงต้องชดใช้เงินสำหรับค่าแห่งการงานงวดที่ ๓ ถึงงวดที่ ๘ ดังกล่าวให้แก่ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ เป็นเงินจำนวน ๑๗,๕๓๐,๙๓๔.๒๓ บาท การที่ผู้ฟ้องคดีทั้งสองอุทธรณ์ว่า ค่าแห่งการงานงวดที่ ๓ ถึงงวดที่ ๘ รวมเป็นเงินทั้งสิ้น ๑๘,๓๐๔,๙๓๖ บาท จึงไม่อาจรับฟังได้

สำหรับประเด็นเรื่องค่าปรับ นั้น โดยที่ค่าปรับในสัญญาทางปกครองนั้น นอกจากจะมีลักษณะเป็นค่าเสียหายที่คู่สัญญาตกลงเป็นการล่วงหน้าอันมีลักษณะเป็นเบี้ยปรับอย่างหนึ่ง ตามนัยมาตรา ๓๘๓ วรรคหนึ่ง แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์แล้ว ค่าปรับในสัญญาทางปกครองยังเป็นจำนวนเงินความรับผิดที่คู่สัญญาตกลงว่าจะรับผิดต่อกันโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้คู่สัญญาเคารพและปฏิบัติตามสัญญาที่ให้ไว้ และตอบโต้คู่สัญญาที่ไม่เคารพสัญญา การพิจารณาว่าจะสมควรให้คู่สัญญาต้องรับผิดเป็นเงินค่าปรับหรือไม่เพียงใดในสัญญาทางปกครอง จึงต้องพิจารณาถึงทางได้เสียของคู่สัญญาฝ่ายปกครองทุกอย่างอันชอบด้วยกฎหมาย ไม่ใช่แต่เพียงทางได้เสียในเชิงทรัพย์สิน ซึ่งได้แก่การคำนึงถึงวัตถุประสงค์ของการกำหนดค่าปรับในสัญญาทางปกครอง วัตถุประสงค์ของการทำสัญญา ผลกระทบต่อการจัดทำบริการสาธารณะหรือคู่สัญญาฝ่ายรัฐ พฤติการณ์ในการปฏิบัติตามสัญญาของคู่สัญญาแต่ละฝ่าย ตลอดจนข้อเท็จจริงและพฤติการณ์อื่นๆ

/ที่เกี่ยวข้อง...

ที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติตามสัญญา โดยต้องพิจารณาเป็นกรณีๆ ไป ทั้งนี้โดยไม่จำเป็นต้องยึดติดกับจำนวนค่าปรับร้อยละ ๑๐ ตามที่มีการกำหนดในข้อ ๑๓๑ ของระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการพัสดุของหน่วยการบริหารส่วนราชการท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๓๕ ที่กำหนดให้หน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นซึ่งเป็นคู่สัญญาในสัญญาซื้อหรือสัญญาจ้างให้ดำเนินการบอกเลิกสัญญาหรือข้อตกลงต่อผู้ขายหรือผู้รับจ้างซึ่งเป็นคู่สัญญาอีกฝ่ายหนึ่งเมื่อผู้ขายหรือผู้รับจ้างอยู่ในระหว่างถูกปรับตามสัญญา และค่าปรับจะเกินร้อยละ ๑๐ ของวงเงินค่าพัสดุหรือค่าจ้าง ซึ่งเป็นบทบัญญัติที่กำหนดหลักเกณฑ์ประการหนึ่งในการใช้สิทธิบอกเลิกสัญญา โดยการนำเอาจำนวนค่าปรับเกินร้อยละ ๑๐ ของวงเงินค่าพัสดุหรือค่าจ้างมากำหนดเป็นหลักเกณฑ์ไว้ ซึ่งเหตุที่มีหลักเกณฑ์เช่นนั้น ก็เพื่อให้หน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ที่พิจารณาใช้สิทธิบอกเลิกสัญญาโดยมีหลักเกณฑ์ขั้นต้นหลักเกณฑ์หนึ่งในการพิจารณา มิใช่จะบอกเลิกสัญญาได้ตามอำเภอใจหรือปราศจากหลักเกณฑ์ใดๆ โดยบทบัญญัติดังกล่าวมิได้หมายความว่า จำนวนค่าปรับตามสัญญาจะต้องจำกัดไว้ไม่ให้เกินจำนวนร้อยละ ๑๐ ของวงเงินค่าจ้างหรือค่าพัสดุแต่อย่างใด หน่วยงานจึงมีสิทธิปรับเกินร้อยละ ๑๐ ของวงเงินค่าจ้างได้ เมื่อพิจารณาข้อเท็จจริงในคดีแล้วเห็นได้ว่า ถึงแม้ว่า ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ จะได้ส่งมอบงานล่าช้ากว่ากำหนดเวลาตามสัญญาเป็นเวลาถึง ๔๗๙ วัน หรืออีกกว่าหนึ่งเท่าของระยะเวลาก่อสร้างตามสัญญาเดิม ซึ่งย่อมส่งผลต่อการจัดทำบริการสาธารณะในหน้าที่และอำนาจของผู้ถูกฟ้องคดีในการจัดให้มีและควบคุมตลาดตามกฎหมายว่าด้วยเทศบาลและตามกฎหมายว่าด้วยการกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น รวมทั้งผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีหนังสือลงวันที่ ๒๑ เมษายน ๒๕๕๗ ยินยอมเสียค่าปรับส่วนเกินร้อยละ ๑๐ ของวงเงินค่าจ้างตามสัญญาจ้างพิพาทแล้วก็ตาม แต่เมื่อศาลปกครองชั้นต้นได้วินิจฉัยแล้วว่า ผู้ถูกฟ้องคดีไม่มีสิทธิเรียกร้องค่าเสียหายประโยชน์จากการที่ไม่สามารถเข้าใช้ประโยชน์จากตลาดชุมชนเทศบาลตำบลสว่างดินแดนตามฟ้องแย้งของผู้ถูกฟ้องคดีได้ ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีไม่ได้อุทธรณ์ อีกทั้งไม่ปรากฏค่าเสียหายอื่นใด และข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ไม่ได้ปล่อยปละหรือทิ้งงาน และได้ทำการก่อสร้างงานงวดที่ ๓ ถึงงวดที่ ๘ ต่อจากปริมาณงานร้อยละ ๕๒.๑๘ เพิ่มขึ้นจนเป็นร้อยละ ๘๗.๘๒ ซึ่งเกือบครบถ้วนสมบูรณ์ โดยในส่วนที่ก่อสร้างเพิ่มขึ้นนั้น ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ไม่ได้รับเงินค่าจ้างหลายงวด ซึ่งเป็นเงินจำนวนมาก และเป็นปัจจัยสำคัญในการดำเนินงานก่อสร้างโดยภายหลังจากครบกำหนดเวลาก่อสร้างงานตามสัญญาแล้ว ผู้ถูกฟ้องคดีไม่ได้ดำเนินการใดๆ ที่แสดงให้เห็นได้ว่า ได้มีการติดตาม กำกับดูแล ให้คำแนะนำ ส่งเสริมหรือสนับสนุนให้ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ดำเนินการก่อสร้างให้แล้วเสร็จโดยเร็วตามหลักการบริหารสัญญาทางปกครอง ซึ่งกำหนดให้ฝ่ายปกครองพึงกระทำการตามสมควรในการบริหารจัดการสัญญาเพื่อให้การปฏิบัติงานตามสัญญาสำเร็จลุล่วง นอกเหนือจากการตรวจรับและแจ้งให้แก่ใช้งานเมื่อผู้ฟ้องคดีที่ ๑ มีหนังสือส่งมอบงาน

ในแต่ละครั้ง...

ในแต่ละครั้ง กรณีจึงเห็นว่า ค่าปรับตามสัญญาที่ผู้ถูกฟ้องคดีมีสิทธิปรับซึ่งเดิมเป็นจำนวน ๔๗๙ วัน วันละ ๒๓,๗๘๕ บาท คิดเป็นเงินค่าปรับจำนวน ๑๑,๓๙๓,๐๑๕ บาท คิดเป็นร้อยละ ๔๗.๙ ของค่าจ้างทั้งหมด ซึ่งถึงแม้ต่อมา ศาลปกครองชั้นต้นจะใช้ดุลพินิจลดค่าปรับลงตามส่วนโดยให้คง ค่าปรับไว้เพียงร้อยละ ๒๐ ของค่าจ้างตามสัญญาก่อนมีการปรับลดค่าจ้างตามสัญญาเดิมคิดเป็น เงินจำนวน ๔,๗๕๗,๐๐๐ บาท แล้วก็ตาม แต่ศาลปกครองสูงสุดเห็นว่ายังคงเป็นค่าปรับที่สูงเกินส่วน มีเหตุอันสมควรที่ศาลปกครองสูงสุดจะใช้ดุลพินิจลดค่าปรับลงตามประมวลกฎหมายแพ่งและ พยานิชย์ มาตรา ๓๘๓ วรรคหนึ่ง โดยให้คงค่าปรับไว้เพียงร้อยละ ๑๕ ของค่าจ้างตามสัญญา คิดเป็นเงินจำนวน ๓,๕๖๗,๗๕๐ บาท เท่านั้น และเมื่อปรากฏว่าผู้ถูกฟ้องคดีได้หักเงินค่าจ้างงวดที่ ๒ ไว้เป็นค่าปรับแล้วเป็นเงินจำนวน ๑,๖๑๗,๓๘๐ บาท ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ จึงต้องชำระเงินค่าปรับส่วนที่เกิน จำนวนดังกล่าวอีกจำนวน ๑,๙๕๐,๓๗๐ บาท ให้แก่ผู้ถูกฟ้องคดี เมื่อผู้ฟ้องคดีที่ ๑ มีสิทธิได้รับเงิน ค่าแห่งการงานงวดที่ ๓ ถึงงวดที่ ๘ เป็นเงินจำนวน ๑๗,๕๓๐,๙๓๔.๒๓ บาท หลังจากหักค่าปรับ จำนวน ๑,๙๕๐,๓๗๐ บาท ออกแล้ว คงเหลือค่าแห่งการงานเป็นเงินจำนวน ๑๕,๕๘๐,๕๖๔.๒๐ บาท ดังนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีจึงต้องจ่ายเงินค่าจ้างตามสัญญาให้แก่ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ เป็นเงินทั้งสิ้น ๑๕,๕๘๐,๕๖๔.๒๐ บาท เมื่อผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ได้นำคดีมาฟ้องต่อศาลปกครองชั้นต้นเมื่อวันที่ ๑๖ พฤษภาคม ๒๕๕๘ ขอให้ผู้ถูกฟ้องคดีชำระเงินค่าจ้างพร้อมดอกเบี้ยให้แก่ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ จึงถือว่า ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ได้ทวงถามให้ผู้ถูกฟ้องคดีชำระหนี้ดังกล่าวแล้วในวันฟ้องคดี เมื่อผู้ถูกฟ้องคดี ไม่ชำระจึงตกเป็นผู้ผิดนัดชำระหนี้ และต้องชำระดอกเบี้ยผิดนัดในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี ของต้นเงินจำนวน ๑๕,๕๘๐,๕๖๔.๒๐ บาท นับถัดจากวันฟ้องเป็นต้นไปจนกว่าชำระเสร็จสิ้น ตามมาตรา ๒๒๔ วรรคหนึ่ง แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพยานิชย์ ข้ออุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ที่ว่า ควรคิดค่าปรับจากผู้ฟ้องคดีที่ ๑ เพียงร้อยละ ๑๐ ของวงเงินค่าจ้างเท่านั้น หรือคิดเป็นเงิน จำนวน ๒,๓๗๘,๕๐๐ บาท จึงรับฟังได้บางส่วน

อนึ่ง โดยที่พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพยานิชย์ พ.ศ. ๒๕๖๔ ซึ่งประกาศในราชกิจจานุเบกษาเมื่อวันที่ ๑๐ เมษายน ๒๕๖๔ และมีผลใช้บังคับ เมื่อวันที่ ๑๑ เมษายน ๒๕๖๔ มาตรา ๓ บัญญัติว่า ให้ยกเลิกความในมาตรา ๗ แห่งประมวลกฎหมายแพ่ง และพยานิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน “มาตรา ๗ ถ้าจะต้องเสียดอกเบี้ยแก่กันและมีได้กำหนด อัตราดอกเบี้ยไว้โดยนิติกรรมหรือโดยบทกฎหมายอันขัดแย้งให้ใช้อัตราร้อยละสามต่อปี อัตราตาม วรรคหนึ่งอาจปรับเปลี่ยนให้ลดลงหรือเพิ่มขึ้นเพื่อให้สอดคล้องกับสภาพเศรษฐกิจของประเทศได้ โดยตราเป็นพระราชกฤษฎีกา โดยปกติให้กระทรวงการคลังพิจารณาทบทวนทุกสามปีให้ใกล้เคียง กับอัตราเฉลี่ยระหว่างดอกเบี้ยเงินฝากกับอัตราดอกเบี้ยเงินกู้ยืมของธนาคารพยานิชย์” มาตรา ๔ บัญญัติว่า ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๒๔ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพยานิชย์ และให้ใช้ความ

/ต่อไปนี้เป็น...

ต่อไปนี้แทน “มาตรา ๒๒๔ หนี้เงินนั้น ให้คิดดอกเบี้ยในระหว่างเวลาผิดนัดในอัตราที่กำหนดตาม มาตรา ๗ บวกด้วยอัตราเพิ่มร้อยละสองต่อปี...” มาตรา ๖ บัญญัติว่า บทบัญญัติตามมาตรา ๗ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดนี้ ให้ใช้แก่การคิด ดอกเบี้ยที่ถึงกำหนดเวลาชำระตั้งแต่วันที่พระราชกำหนดนี้ใช้บังคับ แต่ไม่กระทบกระเทือนถึง การคิดดอกเบี้ยในระหว่างช่วงเวลาก่อนที่พระราชกำหนดนี้ใช้บังคับ และมาตรา ๗ บัญญัติว่า บทบัญญัติตามมาตรา ๒๒๔ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดย พระราชกำหนดนี้ ให้ใช้แก่การคิดดอกเบี้ยผิดนัดที่ถึงกำหนดเวลาชำระตั้งแต่วันที่พระราชกำหนดนี้ ใช้บังคับ แต่ไม่กระทบกระเทือนถึงการคิดดอกเบี้ยผิดนัดในระหว่างช่วงเวลาก่อนที่พระราชกำหนดนี้ ใช้บังคับ ดังนั้น ในส่วนที่เกี่ยวกับดอกเบี้ยผิดนัดในคดีนี้จึงต้องนำบทบัญญัติตามที่มีการแก้ไขเพิ่มเติม ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์โดยพระราชกำหนดดังกล่าวมาบังคับใช้ด้วย โดยดอกเบี้ยผิดนัด ในระหว่างช่วงเวลาก่อนที่พระราชกำหนดดังกล่าวใช้บังคับยังคงคิดในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี ของต้นเงินค่าเสียหาย ส่วนดอกเบี้ยผิดนัดที่ถึงกำหนดเวลาชำระตั้งแต่วันที่ ๑๑ เมษายน ๒๕๖๔ อันเป็นวันที่พระราชกำหนดดังกล่าวใช้บังคับเป็นต้นไป ให้คิดดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๓ ต่อปี หรืออัตราดอกเบี้ยใหม่ที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกา ซึ่งออกตามความในมาตรา ๗ วรรคสอง แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์บวกด้วยอัตราเพิ่มร้อยละ ๒ ปี ของต้นเงินค่าเสียหาย โดยผู้ถูกฟ้องคดีต้องชำระดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปีของต้นเงินจำนวน ๑๕,๕๘๐,๕๖๔.๒๐ บาท นับแต่วันถัดจากวันฟ้องเป็นต้นไป จนถึงวันที่ ๑๐ เมษายน ๒๕๖๔ และต้องชำระดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๓ ต่อปี หรืออัตราดอกเบี้ยใหม่ที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกา ซึ่งออกตามความในมาตรา ๗ วรรคสอง แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ บวกด้วยอัตราเพิ่มร้อยละ ๒ ต่อปี ของต้นเงิน จำนวนดังกล่าว นับแต่วันที่ ๑๑ เมษายน ๒๕๖๔ เป็นต้นไป จนกว่าจะชำระเสร็จให้แก่ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ด้วย การที่ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษาให้ผู้ถูกฟ้องคดีชำระเงินค่าแห่งการงานให้แก่ ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ รวมเป็นเงิน ๑๔,๓๙๑,๓๑๔.๒๓ บาท พร้อมดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี ของเงินต้นดังกล่าว นับแต่วันฟ้องเป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จให้แก่ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ทั้งนี้ ภายใน ๖๐ วัน นับแต่วันที่ศาลมีคำพิพากษา และคืนค่าธรรมเนียมศาลบางส่วนตามส่วนของการชนะคดีให้แก่ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดี คำขออื่นนอกจากนี้ให้ยก นั้น ศาลปกครองสูงสุด เห็นพ้องด้วยบางส่วน

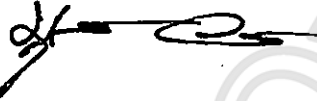
พิพากษาแก้คำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น เป็นให้ผู้ถูกฟ้องคดีชำระเงิน ค่าแห่งการงานให้แก่ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ รวมเป็นเงิน ๑๕,๕๘๐,๕๖๔.๒๐ บาท พร้อมดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี ของเงินต้นดังกล่าว นับแต่วันถัดจากวันฟ้องจนถึงวันที่ ๑๐ เมษายน ๒๕๖๔

/และชำระ...

และชำระดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๓ ต่อปี หรืออัตราดอกเบี้ยใหม่ที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกา ซึ่งออกตามความในมาตรา ๗ วรรคสอง แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ บวกด้วยอัตราเพิ่ม ร้อยละ ๒ ต่อปี ของเงินต้นจำนวน ๑๕,๕๘๐,๕๖๔.๒๐ บาท นับแต่วันที่ ๑๑ เมษายน ๒๕๖๔ เป็นต้นไป จนกว่าจะชำระเสร็จให้แก่ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ และให้คืนค่าธรรมเนียมศาลบางส่วน ตามส่วนของการชนะคดีในชั้นอุทธรณ์ให้แก่ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ นอกจากนี้แก้ไขให้เป็นไปตามคำพิพากษา ของศาลปกครองชั้นต้น

นายบุญอนันต์ วรรณพานิชย์
ตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองสูงสุด

ตุลาการเจ้าของสำนวน

นายไชยเดช ตันติเวสส
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นายอนุสรณ์ ชีระภัทรานันท์
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นายสัมฤทธิ์ อ่อนคำ
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นายสมศักดิ์ ตันตเลขา
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

ตุลาการผู้แถลงคดี : นายรังสิกร อุปพงศ์

